

Duyên Anh

Dzũng ĐaKao

Chương 1

Nhóc Con Hùng

Ở rạp xiếc ra, thằng Hải khoác vai nhóc con Hùng, men theo vỉa hè đường Hiền Vương, thông thả đi. Hai thằng bạn trẻ nói, cười khúc khích có vẻ tâm đầu ý hợp lắm. Chúng nó thân nhau năm ngoái, hồi hai đứa còn học lớp ba trường Đa Kao, Nhà nhóc con Hùng ở trong hẻm gần rạp Casino, nhà thằng Hải ở ngay chính phố Đinh Tiên Hoàng.

Thằng Hải gầy gò, ốm yếu, chuyên môn bị bạn học bắt nạt. Nó là con một, được quý hóa, nuông chiều nên nhát như cáy. Ai dọa cũng sợ. Trái lại nhóc con Hùng thì bạo dạn, cứng cổ và bất chấp thằng nào. Nó có thằng anh tên là Dzũng hơn nó hai tuổi. Ba nó, tuy làm sở tư, ít lương, nhưng cũng cố gắng nuôi chúng nó ăn học thành người. Mẹ nó bán vải ở chợ Tân Định. Anh em thằng Dzũng hăng lắm. Chúng nó ăn khỏe, nghịch khỏe và đánh nhau cũng khỏe. Chúng nó hay bênh vực những thằng bạn yếu đuối và rất ghét những thằng cậy mình con nhà giàu, phách lối như bọn thằng Bê. Bởi vậy, nhóc con Hùng mới thân với thằng Hải.

Hùng và Hải đã đi tới cây xăng đường Pasteur. Mùi nước dùng phở gà từ

dãy phố bên kia thoáng qua thơm phức. Thằng Hải nuốt nước bọt, hỏi bạn:

-Phở ngon quá, hờ mày?

-Ừa.

-Vào chén đi, tao còn hai chục.

Nhóc con Hùng xua tay:

-Xem xiệc đã mất 50 rồi, lại mỗi thằng một chai xá xị con cộp mất 8 đồng.

mày tiêu nhiều thế, bận sau rủ tao, tao kg thêm đi nữa. Nhỡ ba mày mắng thì chết.

Và kg để thằng bạn nhà giàu của mình biện bạch, thằng Hùng ba hoa:

-Xiệc hay quá nhỉ? Toa khoái nhất cái thằng lùn tí. Trời ơi, nó tung cái mũ, cái mũ bay vào đầu nó. Tuyệt vời. Tao phải bắt chước nó mới được.

Quả nhiên thằng hải quên ngay chuyện phở. Hai thằng trảm trồ ca ngợi đoàn xiệc Bęc-Lanh. Nhóc con Hùng ranh lắm. Con nhà nghèo thường khôn ngoan. Đi qua trạm xăng cuối phố Duy Tân, bỗng mặt thằng Hải tái mét. Nó vừa trông thấy bọn thằng Bê. Hồi sáng qua, nó thừa thầy giáo thằng Bê vẩy mực vào áo nó. Thầy bắt thằng Bê chếp phạt, vì thế thằng Bê thù nó.

Bọn thằng Bê chưa nhìn ra thằng Hải nhưng thằng Hải đã cuống quýt. Nó vồ vai nhóc con Hùng, dục:

-Chạy đi mày!

Nhóc con Hùng ngạc nhiên, hỏi:

-Gì mà chạy?

-Bọn thằng Bê!

Hùng sức nhớ ra chuyện sáng hôm qua, nó an ủi bạn:

-Không sợ, đã có tao.

"Đã có tao", ba tiếng đó nghe hùng dũng quá, song cũng kg thể làm thằng Hải hết sợ. Nó bảo:

-Tụi nó đông quá mày à...

Hùng công nhận điều đó. Nó biết rằng, gặp thằng Bê thì thằng Bê chỉ "thịt" một thằng Hải thôi. Nhưng đời nào nó chịu để bọn hèn hạ kia đánh đấm thằng bạn gầy gò của nó. Mà 2 chống 6, nhất định tụi nó sẽ bị nhừ đòn. Bọn thằng Bê trông thấy nhóc con Hải rồi, chúng nó chạy ủa tới. Nhanh trí khôn, nhóc con Hùng dục bạn:

-Mày gọi tắc xi về đi, lẹ lên!

-Còn mày?

-Mặc kệ tao, mày cứ về đi. Tao đét sợ chúng nó. Về đi...

Và như xưa đuổi thằng Hải, nó vẩy tay lia lịa, mồm hét lớn gọi tắc xi. Người tài xế chưa kịp mở cửa xe thì nhóc con Hùng đã kéo mạnh cửa đẩy thằng Hải vào. Xe rồ máy chạy vừa lúc bọn thằng Bê tới. Bọn thằng Bê tiếc rẻ con mồi ngon. Chúng nó chỉ còn cách nhìn thằng Hùng hậm hực và tìm cách gây gổ.

Nhóc con Hùng dựa lưng vào cột đèn, đứng thế thủ. Nó mỉm cười, và vồn vã hỏi thằng Bê.

-Đi đâu về đấy mày?

Thằng Bê tức sôi ruột, kg trả lời Hùng mà lại gân cổ hỏi:

-Mày bày mưu cho thằng Hải tẩu thoát hả?

Hùng gật đầu:

-Ừ đấy, mày kg thích à?

-Kg thích mạnh đi chứ! Nếu nó kg chạy thì hôm nay tao cho nó một trận ốm đòn.

Hùng xỏ ngọt:

-Ghê nhỉ!

-Ghê mạnh đi chứ...

-Tụi mày cạy đông bắt nạt.

-Một mình tao cũng đủ chơi.

-vậy mày có giỏi chơi tao kg?

Thằng Bê gườm gườm nhìn nhóc con Hùng, rồi quay lại dò hỏi tụi mình xem có nên thịt thằng nhóc con búong bình này kg. Khi biết tụi bạn nó ra hiệu nên thịt, Bê tiến sát tới chỗ Hùng, dơ tay thách thức:

-Tao sợ gì mày.

Hùng trong bụng run lăm. Nó chỉ sợ đang tìm cách hạ thằng Bê mà tụi ranh con đứng ngoài xua vào đám đá thì nó gục. Bởi vì, dẫu Hùng can đảm, dẫu Hùng khỏe mấy đi chăng nữa, một mình nó cũng kg thể chơi lại 5,6 thằng. Nghĩ thế, nó bày mưu rồi giao hẹn:

-Có giỏi uỳnh từng đưa một. Thằng nào vào đánh hồi tao mách anh Dzũng tao thì cứ gọi là nhừ xương.

Lời dọa của nhóc con Hùng rất hiệu nghiệm. Nó đem anh nó ra làm ngáo ộp khiến tụi ranh con lùi cả về phía sau. Bây giờ, Hùng và Bê giáp mặt. Hai thằng tương đương sức nhau nhưng thằng Bê chỉ quen cây đồng bắt nạt, chưa quen đánh nhau tay đôi nên có vẻ run run. Mặt nó tái xanh, tuy hai bàn tay đã khép lại thành hai trái nắm.

Tay trái để ngang tầm mặt, tay phải nâng ngang bụng, hai thằng lỏm tì tựa hồ hai con gà con đang hàm hè giữ thế. Chúng nó cứ loay hoay, nhìn nhau muồn toé lửa mắt mà chưa đứa nào dám đánh trước. Thằng Bê tiến thêm. Cách thằng Hùng độ 1 bước, nó buông hai tay xuống, nhích gần nữa, đoạn sát vai vào vai thằng Hùng:

-Mày có giỏi chơi ông trước đi!

Thằng Hùng lập lại lời của thằng Bê:

-Mày có giỏi chơi ông trước đi!

Lấy lưng hích mạnh thằng Hùng, Bê nói:

-ông chơi trước rồi đây...

Hùng bĩu môi:

-Chỉ nói phét!

-À, mày bảo ông nói phét hả?

-Ừ, ông bảo đấy.

-Mày nói lại ông nghe nào?

-Ông nói rồi.

Thằng Bê gân cổ:

-Đồ con heo!

Hùng vênh mặt:

-Mày bảo ai là con heo?

-Ông bảo mày.

-mày dám nói thêm lần nữa kg?

Bê kg trả lời, nó quát:

-Ông cấm mày kg được qua vệt này.

Hùng nhìn vệt phấn trắng mà trẻ con chơi đào đăm vẽ trên vỉa hè. Nó cười nửa miệng:

-Mày cấm ai?

-Ông cấm mày.

-Cấm ông hả?

-Ừ.

-cấm cái "củ khâm" ông đây này...

-À mày hỗn hả?

-Ừ, ông hỗn đấy.

-Hỗn ông sẽ tát vỡ mồm mày ra.

-Mày tát đi!

-Mày nói nữa đi.

-Ông nói rồi...

Thằng Bê chưa biết tính toán ra sao. Bí quá, nó lại nói:

-Mày giỏi bước qua vệt này đi?

-Bước chứ ông sợ gì.

-Ông cầm mày bước.

-Ông cứ bước...

Bê nhìn thằng Hùng, căm giận. Ngoảnh lại đằng sau, nó thấy bạn nó, tuy miệng kg thốt ra những lời khuyến khích đánh thằng Hùng, nhưng chúng biểu lộ bằng chân tay, bằng những đôi mắt chan chứa niềm tin tưởng rằng thằng Bê sẽ thắng.

Vững lòng lắm rồi, Bê nghiêng răng dọa nạt:

-Nào, mày bước qua cho ông coi hay cũng chỉ nói phét.

Nghe thằng Bê nói cái giọng mát dạn này, Hùng mím môi cố nén thốt ra những lời tục tĩu. Hai nắm đấm ghì chặt hơn, nó ngao nghể bước quá lăn vạch phẩn. Nó tưởng con nhà Bê chỉ biết dọa. Ai dè khi Hùng vừa đặt chân sang đất cấm của thằng Bê là bị ngay Bê đấm cho 1 trái trứng bụng.

Hùng kêu "hự". Đau đốn, nó lùi lại vài bước rồi bất chợt xông vào địch thủ. Con nhà Bê đang hứng thú trái đấm đầu, kg kịp đề phòng, lãnh đủ một trái đấm phục thù vào hàm bên phải. Nó hét lớn "ôi giờ ời". Liền sau đó, nhóc con Hùng tặng thêm nó 2 trái vào lưng và 1 cú đá trượt.

Bê vốn là thằng hèn nhát, chỉ quen bắt nạt. Lúc này phần vì đau, phần vì ức, tiện tay nó vớ hòn gạch trên vỉa hè, toan liệng Hùng. Hùng vừa kịp né vào cột đèn để tránh thì một thằng trong bọn thằng Bê cũng vừa kịp chạy tới nhập bọn. Nó níu tay thằng Bê, diu về phía trong rồi lên tiếng gọi Hùng:

-Ông bạn ra đây, cao thủ võ lâm việc gì phải ẩn tránh.

Thằng lỏi này có vẻ nghiền tiểu thuyết Tàu. Giọng nó y như giọng mấy thằng hiệp sĩ hạng bét. Hùng bỗng gờm gờm trước địch thủ lớn hơn và gầu hơn np. Tuy vậy nó vẫn ung dung làm vừa lòng cái thằng hiệp sĩ hạng bét. Điều bộ nó giống hệt anh cao bồi tin tưởng ở tài mình trong cuộc đấu súng tay đôi.

Thằng hiệp sĩ hạng bát hất hàm hỏi:

-ông bạn tên gì, thuộc môn phái nào? Thiếu lâm, Võ Đang, hay Ma Giáo?

Tôi kg muốn đánh thằng vô danh tiểu tốt.

Hùng mỉm cười khinh bỉ:

-Tôi cóc ở môn phái nào cả. Tôi là Hùng. Hùng là em ruột của Dzũng Đakao đây. Bạn nghiên kiếm hiệp ghê quá!

-Đồ ngu, kg nghiên kiếm hiệp sao biết Trương Vô Kỵ mí lì Quách Tĩnh.

Bị mắng là ngu, Hùng cáu tiết:

-Tao đét cần biết Trương Vô Kỵ là thằng nào.

Quyên Tân Định phải chính là thằng hiệp sĩ hạng bát phe của thằng Bê tên là Quyên, biệt hiệu Tân Định, nhổ bãi nước miếng xuống vỉa hè, đưa ngón tay trở quệt ngang miệng rồi khanh khách cười:

-Mày đét cần biết TVK thì mặc xác mày nhưng... ông bạn nên biết tớ chứ!

Hùng suýt cười toa toét. Bỗng Quyên Tân Định hét:

-Nhãi con, ta là Quyên Tân Định đây, mày mới là em thằng Dzũng vô danh tiểu tốt, thì đã đi đến cái... thế giới nào. Thôi kg nói lời thôi với thằng dốt đặc truyện kiếm hiệp. A lê, mày nhào dzô coi, tao cho ném đòn Quyên Tân Định.

Nói rồi, chẳng đợi nhóc con Hùng trả lời, Quyên Tân Định đâm thẳng một trái vào mặt Hùng. Hùng né người sang bên trái tránh đòn. Bị hụt, Quyên Tân Định đuổi theo. Nó chưa kịp đâm cú thứ 3 thì đã bị nhóc con Hùng đá véo 1 đường sượt cạnh sườn. Quyên Tân Định nổi sùng tới tấp đâm, song Hùng đều đỡ được cả. Biết mình yếu, Hùng chỉ lùi để chờ cơ hội thoát thân. Quyên Tân Định hiểu ý địch thủ, nó dồn Hùng sát tới đám lỏi tì rồi nháy mắt ra hiệu. Tức thì 1 thằng giáng Hùng trịch cạnh sườn 1 cái nên thân. Hùng vừa ngơ ngác quay lại, bị Quyên Tân Định đá cho 1 cú té nhào. Kg bỏ lỡ cơ hội, Quyên Tân định xông lại đè lên người Hùng đâm túi bụi. Hùng đau quá,

liền nghĩ ra 1 kế. Nó xoay mình, áp miệng vào đuôi Quyên Tân Định thét lên. Lập tức, nó buông Hùng ra. Hùng đứng ngay dậy, nó đá gỡ Quyên Tân Định 1 phát rồi ù chạy.

Bọn ôn con ngơ ngác chưa hiểu tại sao Quyên Tân Định đang thắng lại bại. Còn Quyên Tân Định đưa mắt nhìn theo nhóc Hùng, chửi rủa lảm lảm.

Nhỏ thêm bãi nước miếng nữa xuống vĩa hè và cũng lại đưa tay quệt ngang miệng như thường lệ, Quyên Tân Định đau đớn đứng dậy, mồm lầu bầu:

-Đồ chó, nó dùng miếng cầu quyền.

một thằng trong bọn thằng Bê tròn đôi mắt, hỏi:

-cầu quyền là gì hả mày?

Quyên Tân Định gắt:

-mày ngu như bò ấy, thảo nào tên mày là Châu, trâu bò mà..

Rồi làm bộ đàn anh, Quyên Tân Định giải nghĩa:

-Cầu là chó, chó thì hay cắn, vậy cầu quyền là đòn chó cắn.

Thằng Châu nghe răng cười thích chí. Nó hình dung thấy một con chó ngoạm chân 1 thằng nhóc mà nó đã từng gặp. Bất giác, nó phục Quyên Tân Định sát đất. Kg ngờ thằng này võ giỏi văn hay chơi chữ như thầy đồ vậy. Nhưng Quyên Tân Định chẳng thèm để ý đến những lời tán tụng của bọn ôn con.

Nó vỗ vai thằng Bê:

-Mày có biết thằng Dzũng Đakao kg?

Bê giật mình đánh thót 1 cái. Nó lạ gì anh em thằng Dzũng nữa. Anh em thằng này nổi tiếng gan lì nhất trường. Trông mặt mũi thằng Dzũng ai cũng bảo nó hiền lành, ngoan ngoãn. Nó là 1 thằng bé dễ thương, được thầy yêu bạn quý. Nó học giỏi và luôn luôn lễ phép với mọi người. Song nó rất ghét những thằng hợm hĩnh, chuyên cậy đông bắt nạt anh em bạn học như thằng Bê.

Bê nhớ lại 1 trận đánh tay ba giữa thằng Dzũng và thằng học lớp nhất C.

Hôm ấy là thứ hai. Buổi sáng học sinh trường Đakao làm lễ chào cờ. Thằng Tự lớp nhất C được thầy cử ra kéo cờ. Nó cố ý nghịch ngợm. Hát xong bài quốc ca mà nó còn để cờ lơ lửng giữa cột, bắt bao người chờ đợi rồi thành linh nó rút nhanh 1 cái, cờ vọt lên tận đỉnh cột khiến nhiều đứa cười khúc khích. Thằng Dzũng chỉ vào mặt thằng Tự mắng thậm tệ. Tự nổi giận và hện giờ ra chơi sẽ choảng nhau. Giờ ra chơi, 2 đứa kéo nhau đến sau trường. Kg 1 lời nói trước, thằng Tự xông thẳng vào đám thằng Dzũng. Dzũng gạt nhẹ để tránh đòn. Rồi nhanh như máy bay phản lực, nó đá vèo 1 phát trúng bụng địch thủ. Dzũng vừa định bỏ nhào tới tiếp đòn nữa nhưng bạn thằng Tự là thằng Vệ đã rình từ lúc nào và chờ dịp bất ngờ nện 1 trái nên thân vào lưng thằng Dzũng. Dzũng xoay hẳn người lại giao tranh với Vệ. Thế là cuộc đấu tay tiếp diễn. 1 đứa biết, 2 đứa biết, rồi chỉ lát sau cả trường biết. Bọn học sinh quây lấy 3 thằng thành 1 cái vòng người. Tay nắm chân đá, thằng Dzũng như con mãnh hổ, chống đỡ mãnh liệt.

Muốn kết thúc nhanh, nó lao đầu vào bụng thằng Vệ khiến thằng này té lăn cù chiêng. Xong, nó rảnh tay ướm thằng Tự tới tấp. Kết cuột thằng Dzũng 1 mình thắng nổi 2 thằng lớn ngang nó. Tiếng tăm nó vang dậy khắp trường. Nhớ tới trận đánh ấy, Bê khe khẽ nói:

-Thằng Dzũng Đakao chì lắm mày ơi!

Quyên Tân Định dẫn giọng:

-Mày nên nhớ" là cả tụi oắt tì ở Tân Định này tao chưa có ngán đứa nào nhé! Để mai mày chỉ tao thằng Dzũng tao sẽ cho nó nếm đòn Tân Định. Thôi đưa tao vài tì ăn dậy đồ bột lọc đi mày!

Bọn ôn con chia tay nhau. Chiều đã bớt nóng gay gắt.

Dzũng Đakao

Chương 2

Dzũng Đakao Nổi Giận

Hùng vừa đặt chân vào nhà thì má nó đã đon đả hỏi:

-Xiệc có hay không con?

Thằng nhóc nhoẻn miệng cười, ý chừng nó nhớ tới anh hề Đức quốc tặng một thiếu nữ khán giả cánh hoa và lơ lớ nói "Tôi yêu cô". Hùng hoan hỉ trả lời má nó:

-Hay lắm má ạ, tối nay ba má với anh Dzũng đi coi ngay đi, kéo họ sắp sang cái nước "Lu Lu" gì đấy.

Rồi nó lần lượt kể cho má nó nghe những xen thích thú nhất như người cầm sào nhảy lộn trên giây, cô gái Đức đi xe máy dầu trên đầu bao nhiêu khán giả, đu lộn và đặc biệt là người giả làm con đười ươi khiến nhiều cô yếu bóng vía sợ xám cả mặt. Hùng khoái nhất pha 1 cô gái quay tít thò lò trên cao. Nó kg dám nghĩ rằng người ta tài giỏi ghê thế. Chắc là có phép.

Để thằng Hùng ca ngợi đoàn xiệc Đức quốc chán chê, má nó phúi bụi bám vào áo nó, rồi hỏi:

-Con lại vừa đánh nhau phải kg?

Hùng chối quanh:

-Thưa má đâu có.

-Thế sao áo lấm be bét? Mà trán con bị sứt đây này...

Thằng Hùng đưa tay sờ vết thương. Nhanh trí khôn, nó bịa chuyện cho má nó khỏi buồn:

-À, con thấy người ta diễn trò hay quá, con nhảy cõn lên hoan hô, cái ghế bị trượt nên con ngã theo.

Và muốn má nó quên chuyện này, Hùng hỏi:

-Anh Dzũng con đâu hờ má?

-Nó sang Thị Nghè thăm chú Nghị với ba con, tối mới về. Má để phân chè đồ đen cho con đấy. Vào tắm rửa sạch sẽ rồi hãy ăn nhé!

Hùng được dịp thoát thân. Đến tối thì thằng Dzũng về. Nó thuật lại từ lúc đưa thằng Hải về tới đường Hiền Vương gặp bọn thằng Bê, nó bày mưu cho thằng Hải chạy, còn nó, nó hạ thằng Bê và bị Quyên Tân Định ướn té nhào, trán bị một vết sứt rơm rớm máu.

Nghe xong chuyện, Dzũng Đakao tức sôi ruột. Nó dục em đi lấy an côn xoa vô cho tiêu máu. Ngồi trên bực gỗ ngoài cửa, Dzũng đưa ngón tay vào mồm, khê đẩy móng tay vào chiếc răng cửa hàm trên ra chiều suy nghĩ. Gớm thật, Quyên Tân Định là cái thá gì mà dám xử ức thằng em yêu của nó. Phải biết, Dzũng Đakao chưa chịu thua ai và cũng chưa thềm bắt nạt ai. Thế mà nay

có thằng bắt nạt em nó ngã chảy máu đầu. Hỏi chi Dzũng kg giận.
Đang lan man nghĩ đến cái tên Quyên Tân Định, Dzũng chẳng thèm biết em nó đã lại gần anh tự lúc nào. Vô vai anh, nhóc con Hùng nói:

-Quyên Tân Định tấn công em rất quá, em lùi dần, lùi dần thì bị 1 thằng đánh trộm sau lưng. Em sợ hết hồn nên Quyên Tân Định mới đá em té nhào được.

Dzũng hỏi:

-Quyên Tân Định lớn bằng chừng nào?

-Nó to con hơn anh mà có vẻ mất dạy lắm anh Dzũng ạ! Nó chuyên môn nhỏ nước miếng rồi đưa tay quyết ngang miệng. Ăn nói thì y hệt trong truyện kiếm hiệp.

Tự nhiên thằng Dzũng mỉm cười. Nó an ủi thằng Hùng:

-Để anh cho nó biết tay. Nó là Bàng Quyên thì anh sẽ là Tôn Tẫn. Anh sẽ hỏi tội tại thằng Bê luôn nữa. Thôi giờ tạm quên chúng nó đi. Anh có 10 đồng chú Nghị cho đây, anh em mình ra rạp Casino coi tuồng "Bầy nếp sống oai hùng".

Hùng vừa mới xem xiếc, giờ lại được ông anh thân mến bao xi nê, nó sướng quá, quên cả bức tức, "Bầy nếp sống oai hùng" có thằng tài tử đầu trọc đóng chắc hẳn hồi hộp lắm đấy.

Lát sau, anh em thằng Dzũng đã ở trước rạp hát chờ tan xuất. Đèn điện ở khu Đakao sáng rực, đầy màu sắc huy hoàng. 2 Đứa ngồi giữa rạp, quạt máy chạy vù vù. Hùng sốt ruột vì chờ lâu quá. Trong khi đó, những đĩa nhạc cũ kỹ được phát thanh to, nghe chói cả tai. Dzũng gọi cà rem mua 2 cây ăn cho đỡ khát nước. Hùng vừa mút cà rem vừa mở tấm chương trình ra coi. Dzũng bảo em:

-Xem phim cao bồi với trình thám mà em đọc cốt truyện trước thì hết hay.

Hùng ngạc nhiên hỏi:

-Thật hờ anh? Em tưởng vẫn hay chứ. Tài tử đầu trọc mà...

Dzũng âu yết vuốt tóc em:

-Ừ, vẫn hay nhưng hết hồi hộp. Em biết rõ lúc nào chúng nó đánh đấm, bắn giết nhau rồi. Làm sao mà giật mình được.

Hùng thấy anh nó giảng nghĩa hay quá. Nó gấp tấm chương trình đút vào túi quần. Hùng toan nói với anh đôi điều nữa thì đèn trong rạp phụt tắt.

Sau đó Hùng còn phải nóng lòng coi chiếu quảng cáo, chiếu phim tuần sau, phim thời sự, rồi mới tới phim "7 nếp sống oai hùng". Mãi trước khi được thấy tài tử đầu trọc, Hùng có vẻ cáu sồn vì những hàng ngoại quốc lí nhí giới thiệu lăng nhăng mà ba nó bảo anh em còn học toi cơm mới hiểu được. Vào phim được một chút là say sưa ngay. Ngực nó đập thình thịch khi nghĩ rằng cái thằng đầu trọc này sao mà bạo phôi thế. Cả tỉnh lý, kg dám đương đầu với đám lưu manh mà thằng đầu trọc bỗng nhưng chuốc đại vào thân.

Hùng nín thở theo dõi chiếc xe ngựa chở cỗ quan tài ra tới nghĩa địa. Rồi "đoàng, đoàng, đoàng"... Thằng đầu trọc bình tĩnh bắn nhanh như chớp đã hạ rơi súng của bọn lưu manh. Đặc biệt nhất thằng này vừa ngâm điệu xì gà dài vừa bắn. Thằng bạn đồng chí của nó cũng cừ. Hùng khoái quá, vỗ tay đôm đốp. Dzũng vỗ vai em nói nhỏ:

-Đừng vỗ tay.

-Sao thế anh?

-Vỗ tay nhà quê lắm, còn làm người khác ghét nữa. Mình đi xem chiếu bóng chứ có đi xem kịch đâu mà hoan hô. Hoan hô thì hoan hô ở trong lòng thôi. Hùng nghe anh nói có lý nhưng nó lại nghĩ rằng người ta thường cười hô hô khi xem phim hề Phẹc Năng Đen hay Sạc Lô, người ta khóc sụt sùi khi xem phim "Áo người trinh nữ" hay "Cuốn theo giòong nước". Chính ba nó đã cười hô hô và má nó khóc nước nỡ, có ai ghét đâu. Mà nó vỗ tay, thì theo anh nó, người ta kg vừa lòng? Thế mới biết, thiên hạ thường bắt công và bắt nạt nhau.

Một phát súng nổ khiến Hùng tan nghĩ ngợi. Nó rướn người lên xem pha đấu sao, súng giữa 2 tay giết mướn. Ghê thật, dao mà dám đấu với súng. Cái thằng đầu dao này cũng lạ đời, làm làm lì lì mà cả quyết ra trò. Uýnh là uýnh chứ kg gạ gẫm gì ráo trọi. Hùng nghiêng mình thán phục gã lâm lý này.

-Phim hay quá anh nhỉ?

-Un Bi Nơ, Óoc Buýt hôn đóng thì chề thế nào được?

Hùng hỏi anh:

-Thằng phóng dao tên là gì hở anh?

-Tên là Dêm Cò Bợ.

Hùng hích khuỷu tay vào cạnh sườn Dzũng, ngầm ý khen ngợi tài đọc chữ Pháp của anh nó.

Cuốn phim "7 nếp sóng oai hùng" đã dẫn dắt 2 thằng nhóc vào 1 cuộc phiêu lưu cao thượng. Kg ngờ anh em nó lại giống mấy tay hiệp sĩ này quá. Cũng bênh vực kẻ hèn yếu, cũng đâm đá lung tung nhưng khác 1 điều là nó sẽ kg bao giờ dám giết người. Vì giết người thì vô khám Chí Hòa. Chúng nó đang sống ở Sài Gòn chứ có sống ở trên màn bạc đâu. Anh em thằng Dzũng ra về, khoan khoái.

Dzũng ĐaKao

Chương 3

Quyên Tân Định

Quyên Tân Định là thằng nhóc chuyên đánh mướn. Năm nay nó chừng 14 tuổi. Ba thằng Quyên chết bệnh hồi nó mới lên 9. Hai năm sau, má nó trả cho bà nội nó rồi đi lấy chồng khác. Quyên sống với bà ở trong một ngõ hẻm vùng Tân Định giáp ranh với Đa Kao.

Bà nó chiều chuộng nó lắm. Nên Quyên Tân Định đâm ra hư đốn. Nó đi học thì ít mà đi đánh lộn thì nhiều. Nó bị đuổi khỏi trường công, trường tư. Các giáo viên bê bối kg trị được Quyên. Nó thả cửa trốn học, đi chơi với bọn mất dạy cùng xóm. Bà nội nó chẳng biết gì.

Quyên nghiền kiếm hiệp 1 cây. Nó say mê kiếm hiệp đến quên ăn, quên ngủ (sao giống... tui). Bà nó lại tưởng nó chăm chỉ học hành, càng cưng nó. Bao nhiêu tiền bà cho mua sách vở, Quyên mua truyện kiếm hiệp hết ráo. Nó tưởng nó là thằng hiệp sĩ giang hồ của xứ sở. Quyên thấy mỗi thằng quái khách đều đặt cho mình 1 cái biệt hiệu nghe rợn người. Nó nghĩ mãi mà kg sao đặt nổi cho mình cái biệt hiệu đồ sộ. Cuối cùng, nó phải lấy tên Quyên Tân Định.

Quyên Tân Định cậy mình to con lại tôi luyện trong lò chiến trường đấm đá. Thành thử nó bắt nạt tuốt tuốt những thằng bằng tuổi nó sắp xuống. 1 lần nó đánh thằng Bê. Con nhà Bê lạy nó tha tội, tặng nó 10 đồng. Quyên nảy ra ý nghĩ "bắt địa" tui nhãi con ốm yếu. Thằng Bê thấy Quyên Tân Định khỏe, hể bị đũa nào át giọng, nó thuê liền Quyên Tân Định đánh trả thù ngay lập tức. Tự nhiên, con nhà Quyên biến thành vệ sĩ của thằng nhà giàu Bê.

Hôm qua, bị nhóc con Hùng dùng miếng cầu quyền chuyên bại thành thắng, Quyên Tân Định nghĩ vẫn còn ức, định bụng lần sau gặp con nhà Hùng sẽ cho thằng nhóc này ném "huyền âm chưởng". Con nhà Bê cũng nhắc tới thằng Dzũng Đakao nữa. Quyên Tân Định tự nhủ: "Đời đã có Quyên Tân Định kg thể có Dzũng Đakao được." Và nó sẽ lùm thằng Dzũng Đakao tấn thằng này vài đòn về tội dám nhận mình là Dzũng Đakao.

Quyên Tân Định đang thờ thần trước 1 trường tiểu học tư. Vừa rồi, nó đứng trong tiệm sách đọc "phở" cuốn "Anh Hùng Xạ Điêu" lấy làm khoái chí lắm. Nhưng túi nó sạch sành sanh tiền. Phải kiê"m cách xoay sở. Quyên Tân Định về rủ thêm thằng Ba sút môi theo. Hai đũa chờ đợi trường tan.

Nửa tiếng sau, trống trường điểm. Mắt Quyên Tân Định sáng rực như kiếm Ý Thiên rút khỏi bao. Nó đập mạnh vào vai thằng Ba sút môi:

-Rồi, chu rồi... Tao chỉ thằng nào, mày ra gây sự với thằng ấy nghe chưa?

Ba sút môi là đồng đảng của Quyên Tân Định. Nó cũng là thằng nhãi bất trị, hay trốn học và ham đánh lộn như Quyên Tân Định. Nó lại sợ Quyên Tân Định nữa. Thằng Quyên Tân Định bảo làm việc gì, nó làm ngay kg dám "oong đơ" chậm trễ... Được đàn anh cắt cử, Ba sút môi cười. Môi nó bị sút lên lúc nó cười, buồn cười muốn chết. Quyên Tân Định hỏi:

-Mày nhớ chưa hở, Ba sút môi?

-Tao... tao... nhớ... rồi.

Gớm đã sút môi còn cả lăm nữa. Ba sút môi đúng là cái chìa khóa mở kho cười vô tận.

Giây lát, học trò ủa ra khỏi cổng trường cơ hồ đàn ong vỡ tổ. Quyên Tân Định tài cái nghề này lắm. Nó chỉ thẳng nào, đỉnh thị thẳng ấy có "máu mặt". Ba sút môi chạy tới cản lối cậu học trò. Nó sinh sự:

-Mày vừa nhìn tao hả?

Cậu học trò tái xanh mặt:

-Tôi nhìn anh bao giờ?

-Rõ ràng mày "chiếu tướng" tao mà lị? Hề hề, tao sẽ xin mày tí "huyết".

Cậu học trò ngơ ngác:

-Tôi "chiếu tướng" anh lúc nào?

Ba sút môi quả quyết:

-Lúc nãy.

Tôi có biết "chiếu tướng" là gì đâu?

ba sút môi cười hề hề. Bộ mặt nó gớm ghiếc làm sao! Nó nháy mắt:

-Mày kg biết "chiếu tướng" à?

-Tôi kg biết!

-Mày nhìn cái môi sút của tao đi!

Cậu học trò tưởng bỏ làm theo lời Ba sút môi. Nó tiến gần cậu, vỗ mạnh lên vai cậu.

-Hi hi, mày "chiếu tướng" tao rồi đó...

-Tôi kg "chiếu tướng" ai hết trời

-À, mày bướng hả?

-Tôi kg bướng.

-Mày đang bướng.

-Tôi kg bướng.

-Mày dám chiếu tướng ông nội mày mà lại bảo kg chiếu tướng à?

Cậu học trò thấy thẳng nhóc vừa sút môi vừa ăn nói mất dạy thì có vẻ ngán lắm. Cậu ta xuống nước...

-Tôi đã bảo tôi kg dám chiếu tướng anh mà...

Ba sút môi vẫn nâng nặc:

-Mày đã chiếu tướng tao.

-Bao giờ?

-Vừa rồi mày nhìn cái môi sút của tao tức là mày "chiếu tướng" tao rồi nghe chưa, thẳng các ké.

Cậu học trò phân trần:

-Anh bảo tôi nhìn mà...

-Ai bảo mày?

Ba sút môi nhỏ bãi nước miếng:

-Tao bảo mày ăn kít chó mày cũng ăn à?

Cậu học trò nghiêng răng ken két:

-Anh đừng nói bậy.

Ba sút môi đôi chiến thuật:

-À thằng này hỗn, nó dám chế tao sút môi. Tao phải hạ mày.

Cậu học trò cãi:

-Tôi chế anh đâu nào.

-Mày chế tao.

-Tôi kg chế nhạo ai. Thầy giáo tôi dạy tôi kg được chế nhạo ai.

Ba sút môi đã nắm quả đấm:

-Thầy mày dạy mày nói láo hả?

Cậu học trò nín kg nổi nữa rồi. Thằng sút môi, oắt tì, khốn nạn mày dám xúc phạm tới thầy giáo của cậu. Dù thua nó, cậu cũng phải "chơi nhau" với nó 1 keo.

Cậu học trò ném cặp sách xuống đất.

-Mày vừa nói gì thằng mất dạy?

Ba sút môi pha trò:

-Ồi giờ ơi! Thằng này nó bảo tôi mất dạy.

Quyên Tân Định từ nãy giờ vẫn đứng im theo dõi cuộc đấu khẩu. Nó muốn xem tên đàn em của nó có hạ nổi cậu học trò kg, nên mặc kệ 2 đứa.

Cậu học trò đã thủ thế:

-Ừ, tao bảo mày mất dạy đấy. Mày dám nhạo báng thầy giáo của tao hả?

Ba sút môi trợn ngược:

-Ông khỏi sợ thằng thầy giáo của mày.

Cậu học trò, nhân lúc Ba sút môi cười khoái chí, lao tới đấm 1 trái trứng bụng Ba sút môi. Thằng oắt tì mất dạy "ôi" 1 tiếng. Cậu học trò bồi thêm 1 trái nữa. Nhưng Ba sút môi kịp né tránh. Nó trợn trừng mắt, sửa soạn thịt cậu học trò. Quyên Tân Định dọa đấm học trò. Khi bọn "khán giả" nhãi con chuồn hết, "Quyên Tân Định mới vào vòng chiến và bảo cậu học trò:

-Nhặt cái cặp sách lên đi mày!

Cậu học trò vừa gặp Ba sút môi, giờ lại gặp Quyên Tân Định, bối rối ra mặt.

Quyên Tân Định hất hàm:

-Mày biết tao là thằng nhóc nào ở nước Việt Nam này kg?

Cậu học trò phúi đất bám vào cặp sách:

-Tôi kg biết anh là ai.

Quyên Tân Định vỗ bụng:

-Hừm, cóc hiểu gì ráo trội. Tao là Kim Mao Sư Vương Quyên Tân Định.

Nói rồi, nó rú 1 hơi dài:

-Nhắm mắt lại kéo mù bây giờ.

Cậu học trò ngơ ngác, Quyên Tân Định lại rú 1 hơi nữa.

-Bị tai lại kéo điếc.

Nó vung tay y như người kiếm sĩ rút gươm khỏi vỏ:

-Biết cái này là cái gì kg?

Cậu học trò nhìn trong khoảng không gian. Chẳng thấy cái gì cả, Quyên Tân Định cười sằng sặc:

-Đao Đồ Long đó nhóc con ạ! Hi hi, bọn cao thủ võ lâm "Trung thổ lục tinh" sẽ nếm đao Đồ Long.

Cậu học trò càng ngơ ngác. Chợt, Quyên Tân Định hỏi:

-Mày có đọc "Cô Gái Đồ Long" kg?

Cậu học trò lắc đầu:

-Thầy giáo tôi cấm chúng tôi kg được đọc kiếm hiệp mê truyện bỏ bê học hành, đâm ra lười biếng sau này chẳng giúp ích gì cho xã hội cả.

Quyên Tân Định cười gằn:

-Mặc kệ thầy giáo mày, tao cứ đọc kiếm hiệp. Mày nên nghe tao, mua cuốn "Cô Gái Đồ Long" mà đọc. Mày sẽ khoái thằng Trương Vô Kỵ quên lời tút xuyt.

Cậu học trò nhăn mặt:

-Anh đừng nói động đến thầy tôi.

Quyên Tân Định bĩu môi:

-Tao là Quyên Tân Định chứ cóc phải là Ba sút môi cắc ké đầu mà mày toan dở "ám khí" làm tàng ra. Tên mày là gì?

-Tên tôi là Hưng

-Mày ở đâu?

-Tôi ở Đakao.

-Ở Đakao sao mày sang Tân Định học?

-Nhà tôi gần trường Tân Định hơn trường Đakao.

Dzũng ĐaKao

Chương 4

Dzũng Đakao Chạm Trán Quyên Tân Định

Quyên Tân Định! Ba tiếng này khiến Dzũng sáng rực đôi mắt. Nó đã có ý định kiếm thằng nhãi con, mở mồm là sặc sụa giọng kiếm hiệp như lời chằng Hùng, em ruột nó đã tả cho nó nghe. Dzũng bắt chước Quyên Tân Định chế nhạo:

- Tao là cao thủ của môn phái "mắt dạy" chuyên môn đi "bắt địa".

Quyên Tân Định vung tay:

- Đồ đều!

Dzũng vẫn cứ bình tĩnh:

- Tao là Dzũng Đa Kao!

Quyên Tân Định giật mình:

- Mày là Dzũng Đa Kao, anh thằng Hùng lỏi lì có môn võ "cẩu quyền" hả ?

- Ủ.

- Nghe thằng Bê nói mày "hách" lắm hả ?

- Tàm tạm

- Thế thì tao phải hạ mày.

Dzũng Đa Kao ưỡn ngực:

- Tao phải hạ mày để trả thù cái tội mày đã dám bắt nạt em tao. A lê hấp, dở tài chó chết của mày đi, Quyên Tân Định ?

Dzũng Đa Kao nhìn Quyên Tân Định thách thức:

- Này, nhãi con đừng ba hoa...

Quyên Tân Định nhổ bãi nước miếng. Như thường lệ, mỗi lần sắp sửa "hạ" một thằng nào, nó nhổ nước miếng, lấy hai ngón tay quẹt ngang miệng< rồi mới "xổ nhỏ":

- Mày bảo ông nội mày nói phét hả ? Dzũng Đa Kao cười hề hề:

- Mày đâu có nói phét, mày nói dóc đây chứ! Quyên Tân Định gầm lên:

- Nhóc con Dzũng Đakao, mày là đồ đệ của môn phái nào ? Sư phụ mày là

ai hờ, súc sinh ?

Dzũng Đakao xắn tay áo:

- Cóc là đồ đệ của phái nào hết trời. Ông là Dzũng Đakao. Ông ở Đa Kao, học trường Đakao chứ không như mày, ranh con mắt dạy lê la đầu đường xó chợ... Súc sinh, súc sinh cái củ kiệu ấy à...

Quyên Tân Định cũng đã thủ thế:

- À, à... được lắm. Chơi nhau với thằng vô danh tiểu tốt cần gì phải thế võ hách. Ông sẽ sai các thế võ do ông tự sáng chế ra. Nào, nhào dzô, ông cho mày ném miếng "đá nhận"...

Dzũng Đa Kao suýt phì cười. Là một thằng nhóc thông minh, nó vội vàng "tiếp nhận" miếng võ của Quyên Tân Định ngay.

- Ô kê, ông đang khát nước, định uống nước mía mà cóc có cắc nào, đưa "đá nhận" mau mau cho ông uống đi, nhóc Quyên Tân Định!

Quyên Tân Định dậm liền một trái, Dzũng Đa Kao né tránh, nhanh như chớp Quyên Tân Định bồi thêm trái thứ hai. Vẫn hụt, Dzũng Đakao xỏ ngọt:

- Hai miếng "đá nhận" của mày làm ông đỡ khát. Coi chừng, ông mời mày xực "bò bía" đây này.

Dzũng Đakao phóng người lên đá Quyên Tân Định một cú. Quyên Tân Định gờm gờm. Nó nhảy lùi về phía sau tránh đòn:

- "Bò bía" dở ẹc! Ông tặng mày miếng "phá lấu".

Nói dứt, nó lao người vào Dzũng Đakao. Thằng nhóc này nhảy vọt sang một bên:

- Ô là là "phá lấu" suýt nữa... lấu trúng tường.

Quyên Tân Định bắt đầu cáu. Nó hét:

- Súc sinh im mồm! Ông sắp dở chiêu "chí má phù".

Dzũng Đakao vỗ bụng:

- Đem "chí má phù"... phù vô rôn tao đi mày! Quyên Tân Định hất đầu mạnh một cái:

- Yên chí, yên chí, ông sẽ phù mày bay hết tóc cho mày trọc đầu như thằng phù thủy trong tuồng chớp bóng.

Dzũng Đakao nháy mắt trêu tức Quyên Tân Định:

- Củ kiệu!

Quyên Tân Định hỏi đều:

- "Củ kiệu" là môn võ gia truyền của mày hả ? Dzũng Đakao chưa trả miếng kịp thì Quyên Tân Định đã nói:

- Nếu mày có miếng "củ kiệu" thì tao có miếng "tôm khô". Quyên Tân Định đầu có ngán!

Dzũng Đakao chỉ ngón tay, mắng Quyên Tân Định:

- Đồ bần!

Quyên Tân Định cười ha hả:

- À, mày dở ngón "nhất dương chỉ chó" đấy ư ?

Dzũng Đakao lợi dụng lúc Quyên Tân Định đang khoái chí, xông tới đấm một trái. Quyên Tân Định né không kịp lãnh "quả" đầu tiên của Dzũng Đakao. Nó nghiêng răng ken két, mắt tóe lửa nhìn địch thủ kiếm chỗ tặng "quả". Quyên Tân Định vừa hườm đôi quả đấm vừa lượn quanh Dzũng Đakao. Hai "cao thủ võ lâm" trông giống hệt hai con gà chọi lao vào nhau "thử lửa". Hai chú gà vờn nhau, vờn nhau mãi và lủi vào sân trường lúc nào cũng chẳng biết nữa.

Bây giờ, sân trường vắng hoe. Vắng khán giả nhãi, nên trận đấu của hai "cao thủ võ lâm" kém phần sôi nổi. Trận đấu diễn ra hơn mười lăm phút rồi mà Dzũng Đakao với Quyên Tân Định chưa xuất nổi một đường quyền nào "huê mỹ". Dzũng Đakao vừa tặng Quyên Tân Định một quả rất thường. Tuy thế,

Quyên Tân Định vẫn tức. Nó gạ Dzũng Đa Kao:

- Xử dụng miếng "củ kiệu" đi mày!

Dzũng Đakao mới kịp mở miệng, Quyên Tân Định đã nhảy chồm lại, phóng một cú đá. Dzũng Đakao nghiêng người né. Nhưng cú đá nhanh quá, trúng đùi nó. Quyên Tân Định hả hê:

- Huề nhé!

Dzũng Đakao không thèm trả lời. Nó lao cả người định húc Quyên Tân Định thì chợt thấy Hưng sắp lao vào vòng chiến. Dzũng Đakao bèn "hãm phanh".

- Hưng, đứng im xem anh hạ thằng "kiếm hiệp" hạng bét này! Một mình anh đủ "chơi" nó. Em về đi kéo nhà mong...

Quyên Tân Định khen:

- Hay lắm, xứng đáng là "cao thủ võ lâm"...

Dzũng Đakao hét:

- Ông không thèm là "cao thủ võ lâm" đâu, đồ "kiếm hiệp" nhãi con ẹ!

- Mày chê "kiếm sĩ" à ?

- Pẹ pồ kiếm sĩ... A lê, còn đủ sức nhào dzô đi, Quyên Tân Định

Dzũng Đakao mắng dứt câu đứng thủ thế. Quyên Tân Định phóng luôn ba trái:

- Giáng long thập bát thệt bò viên" đấy! Đóp đi mày!

Dzũng Đakao trở ngón mới. Nó nhảy nghiêng người đập Quyên Tân Định. Quyên Tân Định vừa tránh đòn vừa hỏi:

- Miếng gì đấy ?

- "Thệt bò khô"...

- Ồ "cửu âm chân kinh" hả ?

- Không, ông cóc biết "cửu âm chân kinh" là cái "củ kiệu" gì. Nhưng "thịt bò khô" ở chợ Bến Thành.

- Gần chỗ bán đậu đỏ bột lọc chứ gì ?

- Ừ.

- Mà còn ngón gì độc đáo hơn ?

- Còn một ngón.

- Trỏ đi !

Dzũng Đakao té nhào xuống đất, lăn nhanh tới ôm chân Quyên Tân Định khiến thằng nhóc "hiệp sĩ" hạng bét hốt hoảng:

- Ôi chao, "củ quyền"! Chết tao rồi, mày sắp hại ông bằng miếng... chó cắn hả ?

Dzũng Đa Kao đã đứng dậy, gân cổ hỏi:

- Mày nói gì chó cắn ?

Quyên Tân Định cười ngặt nghẽo:

- Đừng đùa nữa, con ông cụ ời!

Dzũng Đakao gắt:

- Đùa cái "củ kiệu" í à ?

Quyên Tân Định tròn đôi mắt:

- Thật mày không biết miếng "củ quyền" hả ? Dzũng Đakao nổi sùng:

- Đã bảo ông cóc biết "củ quyền" là gì hết trời! Mày nói gì chó cắn, trả lời đi! Quyên Tân Định xua tay:

- Khoan khoan đã mày. Để tao nói cho mày nghe. Hôm nọ thằng oắt ti Hùng nhà mày bị tao hạ, nó bèn xuất ngón "cầu quyền" làm tao đau chết điếng. Nhờ ngón này, thằng oắt ti Hùng chầu thoát.

Dzũng Đakao thấy Quyên Tân Định ca ngợi ngón "cầu quyền" của em mình thì lấy làm hài lòng lắm. Nó nguôi nguôi "mối thù" Quyên Tân Định hạ em. Dzũng Đakao nhếch mép cười. Nó hỏi:

- Em tao đã sai ngón "cầu quyền" hử ?

- Ừ.

- Mày có "phiệu" không đấy ?

Quyên Tân Định bữu môi:

- Quyên Tân Định sợ thằng nào mà phải "phiệu". Nếu mày không tin tao, cứ hỏi bọn thằng Bê xem.

Dzũng Đakao không ngờ em nó lại có ngón võ "chì" quá xá như vậy. Nó hớn hử:

- Mày nói cho tao nghe ngón "cầu quyền" đi! Quyên Tân Định khoái chí giảng nghĩa thế võ hi hữu của thằng oắt ti Hùng:

- Cầu là chó, quyền là...

Quyên Tân Định vỗ trán suy nghĩ:

- Quyền là... là... hi hi... môn võ! "Cầu quyền" là môn võ chó, là bắt chước chó cắn. Hi... hi... "cầu quyền" của anh em mày lợi hại vô cùng.

Dzũng Đakao phá ra cười. Quyên Tân Định hỏi:

- Mày cười gì ?

- Tao cười ngón "cầu quyền"!

- Này, đừng giả vờ nữa con cụ ạ!

- Đã bảo tao không hề biết mà...

- Hi hi, mày giống Đoàn Dự như đúc.

Dzũng Đakao hát hàm:

- Đoàn Dự là thằng nào ?

Quyên Tân Định hãnh diện:

- Là thằng ba Tàu có ngón "nhất dương chỉ chó".

Dzũng Đakao nói:

Ba Tàu là tao ghét rồi. Tưởng Đoàn Dự là tướng của Đức Trần Hưng Đạo. Ba Tàu mấy lần ulynh Việt Nam, bắt dân mình lên rừng săn ngà voi, xuống bể mò châu ngọc, nên tao ghét bọn ba Tàu lắm.

Quyên Tân Định kheng Dzũng Đakao:

- Mày thuộc sử ký ghê nhé! Tao cũng cóc khoái bọn ba Tàu. Nhưng tụi Trương Vô Kỵ, Quách Tĩnh thì tao thích ba chê.

Hai con gà chọi đã hết sù lông cổ. Chúng nó thôi thi cự và hình như đương thích thi tiếng gáy. Bây giờ Dzũng Đakao đâm ra... đỡ ghét Quyên Tân Định mới chết chứ!

Còn Quyên Tân Định, từ thuở "giang hồ hành hiệp" tới nay mới gặp Dzũng Đakao, nó lấy làm vừa ý lắm. Tuy không ngán Dzũng Đakao nhưng Quyên Tân Định không muốn tranh tài cao thấp tay đôi với thằng nhóc này nữa. Nó hỏi Dzũng Đakao:

- Này cái đòn lặn của mày khi nãy là đòn gì ?

Dzũng Đakao đáp:

- Tao "chả" biết tên là đòn gì. Nếu tao chop được chân mày tao sẽ quật mày ngã như như ngóe...

Quyên Tân Định nhe răng:

- Mày chỉ nói phét!

Dzũng Đakao không câu sườn như lúc nãy nữa. Nó bảo:

- Ngón ấy, mày cứ kiểm hiệp thế, mày đặt là ngón gì ?

Quyên Tân Định lại vỗ tay vào trán, suy nghĩ một lát:

- Đặt nó là đòn "trâu lăn" đi!

- Ủa.

- Này Dzũng Đakao...

- Gì ?

- Thằng oắt ti Hùng nhà mày chơi "trội" lắm. Dzũng Đakao chưa kịp mở miệng "phát biểu" cảm tưởng thì Quyên Tân Định đã cười hô hô:

- Này Dzũng!

- Gì ?

- Mày có nhiều "đàn em" không ?

- Không.

- Tao thì vô số.

- Mày muốn gì ?

- Tưởng mày có đàn em, tao "chiếm giữ" khu Tân Định, mày "chiếm giữ" khu Đakao. Tin mình chia phe uýnh nhau chơi. Bấy giờ thằng nào thắng mới hách.

Dzũng Đakao gật đầu:

- Ô kê, tao nhận lời uýnh lộn hai phe, Quyên Tân Định nheo mắt:

- Mày cóc có quân thì đánh gì ?

Dzũng Đakao ưỡn ngực:

- Ông có khối bạn học.

Quyên Tân Định khoái chí:

- Tốt tốt, tao và mày trở thành hai thằng đại tướng. A lê hấp, chiều mai quân tao đóng ở sân banh Hoa Lư đợi quân mày tới. Ô kê ?

- Ô kê, chiều mai nhé!

Quyên Tân Định cười:

- Tao thắng mày, tao làm "xếp" anh em mày nghe chưa ?

Dzũng Đakao bấu môi:

- Nếu mày thua thì sao ?

Quyên Tân Định nhún vai:

- Thì mày bảo tao cái gì, tao làm cái nấy.

Nó dở giọng kiêu hiệp:

- Quân tử nói, mười ngựa đuổi cóc kịp.

Như thế tức là, Dzũng Đakao đã nhận lời mở cuộc "chiến tranh" với Quyên Tân Định. Hai thằng nhóc hể hả chia tay, mong ngóng chiều mai.

Dzũng Đakao

Chương 5

Chiều Bình Mộ Tướng

Dzũng Đakao về tới nhà thì nhóc con Hùng đã đi học rồi. Nó ăn cơm qua

loa, xong nằm khoèo trên phản ngủ. Dzũng Đakao không ngủ yên giấc. Những giấc mơ "chiến trường" ngăn ngủ kích thích đôi mắt của nó khiến đôi mắt nó khó mà nhắm tịt lại mỗi khi bị giấc mơ làm mở thao láo.

Dzũng Đakao chán nằm ngủ quá. Nó vùng dậy đi tắm rồi xin má nó năm đồng đi xi nê. Rạp Casico Đakao hôm nay chiếu phim "Chạy trốn ở Nhật Bản". Phim này do hai thằng ôn con, một Nhật Bản và một Hoa Kỳ đóng. ở trường nó nhiều đứa đã coi và khen rồi rít, Dzũng ít khi xem xi nê một mình. Bao giờ nó cũng đi với thằng em thân mến của nó. Nhưng chiều nay nhóc con Hùng đi học, mà Dzũng Đakao thì sốt ruột quá.

Cuộc "chiến tranh" chiều mai giữa nhóm bạn bè nó và bạn đàn em Quyên Tân Định chắc sẽ sôi nổi lắm đây. Hè sắp tới. Chương trình học đã hết. Thầy chỉ cho học ôn và kể chuyện cổ ti ch. Dzũng Đakao đỡ lo bài vở. Nên nó mới nhận "choảng nhau" với bọn Quyên Tân Định. Dzũng Đakao định bàn với nhóc con Hùng và vài thằng bạn "nổi khố" của nó lập một "ban tham mưu" để vẽ "chiến thuật" hạ bọn Quyên Tân Định.

Nhóc con Hùng giờ này đang ngồi trong lớp ba trường tiểu học Đakao. Dzũng không còn cách nào giết thì giờ hơn là vào xem hai ôn con Nhật Mỹ trở tài thần đồng đóng phim.

Phim kể cũng hay thật, khi Dzũng Đakao ra về, nắng đã bớt gắt. Nó lang thang trên hè phố, Dzũng Đakao sắp rẽ vào ngõ nhà mình thì có tiếng gọi:

- Dzũng ơi! Dzũng ơi!

Dzũng quay lại. Từ bên kia đường. Tiến gầy đang toe toét cười. Tiến gầy là bạn thân của Dzũng Đakao. Nó cùng học một lớp, cùng ngồi bàn, cùng thi ch ăn... đậu đỏ bột lọc như Dzũng Đakao nên hai thằng "tâm đầu ý hợp" lắm. Dzũng Đakao vẫy tay gọi:

- Tiến ơi! Qua đây mày!

Tiến gầy chờ xe ô tô ngót ngót mới băng qua đường. Nó vồ lấy Dzũng Đakao:

Đi đâu đấy mày?

- Tao vừa coi xi nê xong.

- Hay không?

- Hay nhưng không hay bằng chuyện này..

Tiến gầy biết Dzũng Đakao nhận "nhất lớp", một "cây" nhiều trò chơi hấp dẫn, thành thử Tiến gầy khoái chí hết sức. Nó hỏi:

- Chuyện gì hả mày?

- Hay kinh khủng.

- Thì mày nói đi!

Dzũng Đakao cười:

- Mày có khoái chơi trò ông vua Cờ Lau không?

Tiến gầy nhảy cẫng:

- Số dzách! Tao đang ngứa tay chân, thèm đánh lộn cho vui. Nhưng đánh khe khẽ như đánh mạnh tao... gầy quá trời, đau chết...

Dzũng Đakao trộ:

- Đánh khe khẽ sao được, đánh mạnh lắm mày ơi!

Tiến gầy hỏi:

- Đánh mạnh như thế nào?

Dzũng Đakao toét miệng cười:

- Như xi nê!

- Liệu tao "chơi" nổi không?

- "Chơi" chứ không "chơi" thì hèn quá, tao đã nhận lời với tụi nó rồi.

- Tụi nào đi mày?

- Quyên Tân Định!

Tiến gầy gù cái đầu ra chiều suy nghĩ. Rồi nó xắn tay áo lên:

- Ô kê...

Dzũng Đakao thấy thằng bạn mình "ô kê" liều quá. Chưa biết Quyên Tân Định là thằng nào mà dám "ô kê", thằng nhóc này hơi "bạo phổi". Muốn trêu Tiến gầy, Dzũng Đakao vờ trừng mắt:

- Mà biết Quyên Tân Định là thằng nào chưa mà dám "ô kê"?

Tiến gầy anh dừng đáp:

- Cóc cần biết nó là thằng nào hết trời...

Dzũng Đakao khen bạn:

- Mà "anh hùng" số dzách.

Tiến gầy phòng mũi:

- Phải biết, một mình tao đã từng chọi hai thằng lớp nhất A mà tao khỏi có ngán nữa là...

Và chợt nhớ bài lịch sử thầy dạy tháng trước, Tiến gầy "thuông" luôn câu nói rất "hách" của Đại tướng Trần Hưng Đạo:

- Hi hi, đầu này còn trên cái thân hình có sêu này thì ta đâu sợ tên vô danh Quyên Tân Định...

Dzũng Đakao ôm bụng cười ngặt nghẽo:

- Mà cười gì đấy Dzũng?

- Tao coi bộ mày giống thằng nhóc Quyên Tân Định quá.

- Giống ở cái chỗ nào !

- Ở cái khở mở mồm là phọt kiếm hiệp!

Tiến gầy cãi:

- Tao đọc sử chứ có kiếm hiệp đâu.

Dzũng Đakao xua tay:

- Thôi tao thua lý mày rồi. Giờ tao phong cho mày chức Thiếu tướng!

Tiến gầy há hốc mồm:

- Tao làm Thiếu tướng cơ à?

- Ủa, vì mày can đảm quá cỡ.

- Tao can đảm ư?

- Ủa, mày dám "chơi" thằng Quyên Tân Định - một thằng nhóc "chì" nhất miệt Tân Định. Đến tao cũng chưa hạ nổi nó.

Tiến gầy đâm ra lo. Nó bỗng nghĩ rằng, có thằng Dzũng Đakao thì nó "moa phu" hết. Tiến gầy giờ thẳng tay:

- Có mày, tao dám chấp thằng Quyên Tân Định lắm à...

Dzũng Đakao vỗ vai Tiến gầy. Hai đứa rẽ vào ngõ về nhà Dzũng Đakao bàn bạc "kế hoạch quốc phòng".

Ngồi trên cái ghế dài kê trước cửa, bộ ba Dzũng Đakao, nhóc con Hùng và Tiến gầy "thảo luận kế hoạch" đối phó với Quyên Tân Định. Trông ba thằng oắt con lúc ấy buồn cười không thể tả nổi. Thằng nào thằng ấy đều làm ra vẻ ta đây quan trọng lắm.

Nhóc con Hùng hỏi anh:

- Anh "thử cựa" với Quyên Tân Định rồi, anh thấy nó có thể hạ nổi anh không?

Dzũng Đakao dậm chân xuống đất:

- Hạ sao nổi anh.

Nhóc con Hùng bồi thêm:

- Thế sao anh không hạ nó phút cho rồi, bày trò "chiến tranh" làm chi?

Tiến gây tiếp lời nhóc con Hùng:

- Ủa bày trò "chiến tranh" làm chi, tụi mình có quân lính cóc khô gì đâu.

Dzũng Đakao trách Tiến gây

- Ban nãy mày vừa bảo mày ngứa tay chân mày "moa phú" Quyên Tân Định, giờ mày rứt vôi à?

Tiến gây chối khéo:

- Tao rứt vôi đâu? Tao ngại gây "chiến tranh", tụi mình ít lính thì khó thắng phe Quyên Tân Định đây chứ...

Dzũng Đakao quả quyết:

- Chưa chắc tụi mình đã ít lính hơn chúng nó.

Nhóc con Hùng bèn đứng lên múa tay:

- Em mới "khám phá" ra cách mộ lính rồi.

Dzũng Đakao hỏi:

- Nói đi Hùng.

Nhóc con Hùng cười hỉ hả:

- Cách này hay số dzách!

Dzũng Đakao sốt ruột:

- Nói mau lên Hùng.

Nhóc con Hùng trịnh trọng:

- Sáng mai các anh đi học, em cũng rủ tụi bạn em đến trường luôn. Các anh gọi bạn các anh ra một chỗ rồi anh Dzũng trở tài... như chuyện vua Cờ Lau. Hì hì hì...

Dzũng Đakao nắm tay nhóc Hùng bắt thằng em yêu dấu ngồi xuống:

- Hay lắm, tuyệt vời rồi. Tao sẽ trở tài "dụ khí". Tụi mình phải tuyển những thằng thật cừ.

Tiến gây hỏi:

- Mà ý định tuyển bằng cách nào?

Dzũng Đakao hớn hờ:

- Tao sẽ lập "võ đài".

Tiến gây kê bạn:

- Sao mà bảo mà ghét kiếm hiệp?

Dzũng Đakao bữu môi:

- "Võ đài" khác truyện kiếm hiệp chứ! Thầy giáo mình dạy sử chả nói tới đoạn vua lập võ đài tuyển các tướng chống bọn Tàu phủ là gì?

Tiến gây ngơ ngác:

- Mà nói gì tao không hiểu.

Dzũng Đakao vỗ vai Tiến gây:

- Mà giả vờ tài quá trời...

Tiến gây chối:

- Đâu có.

Hùng nhóc xía vô:

- Anh Dzũng nói Hùng cũng chẳng biết gì.

Dzũng Đakao cười:

- Có thể mà không hiểu. Này nhé, tao sẽ lập một cái "võ đài" như "võ đài" đá đé ấy! Tao bắt hai thằng choảng nhau, thằng nào khỏe tao chọn làm lính của tụi mình. Vua Trần ngày xưa tuyển tướng đánh Mông Cổ cũng tuyển bằng cách này đó!

Tiến gầy hình hình mũi:

- Chỉ được cái nước nói phét!

Dzũng Đakao làm bộ quan trọng:

- Nói phét thì ăn cái giải gì? Tao nói thiệt đó. Chẳng tin thằng Tiến cứ hỏi thầy giáo mà xem.

Tiến gầy đành gật gù chịu. Vì cho ăn kẹo, Tiến gầy cũng cóc dám hỏi thầy. Nhóc con Hùng ủng hộ anh:

- Ủa, ừa, để sáng mai sẽ biết.

Tiến gầy nói:

- Anh em mí nhau có khác, nhóc con Hùng bênh anh mày ghê.

Nhóc con Hùng nhe răng, nheo mắt:

- Em bênh cả anh nữa anh Tiến... gầy ạ!

Thế là bộ ba "tam đầu chế" đồng ý với nhau sáng mai Dzũng Đakao sẽ tuyển tướng và lính đánh giặc... Quyên Tân Định.

Dzũng ĐaKao

Chương 6

Anh Hùng Gặp Gỡ

Sáng hôm sau, Dzũng Đakao đi học rất sớm. Nhóc con Hùng cũng theo anh luôn, mặc dầu, nó học buổi chiều. Tối trường, còn vắng hoe, nhóc con Hùng bảo anh:

- Em đi gọi tụi bạn em nhé!

- Ô kê.

Nhóc con Hùng nhét vội mẩu bánh mì vào miệng, ba chân bốn cẳng chuồn gấp. Một mình Dzũng Đakao ngồi dưới gốc cây soan chờ bạn. Lát sau, Tiến gầy tới. Thằng nhãi này gặp Dzũng Đakao ba hoa con chích chòe ngay:

- Hay lắm, tao rủ được tám thằng mày ạ!

- Cừ không?

- Số dzách!

- Chúng nó học lớp nào?

- Nhất B.

- Kể tao nghe tên coi.

- Thằng Đạo, thằng Hiền, thằng Kỳ, thằng Hoa, thằng Ngôn, thằng Chu, thằng Long, với thằng Cát.

Dzũng Đakao hoan hỉ:

- Con nhà Cát bắt "gôn" hả?

- Ủ...

- Thằng này hơi hơi tuyền tuyền. Mày đã nói cho tụi nó nghe mày được tao phong làm Thiếu tướng chưa?

- Rồi.

- Tụi nó bảo sao?

- Tụi nó bảo tao làm thiếu tướng thì chúng nó phải làm đại tướng چرا...

Dzũng Đakao xoa tay:

- Ô kê!

Nó móc túi đưa cho Tiến gậy thanh kẹo cao su, Hai thằng nhóc ngồi sát bên nhau. Và họ hàng nhà ve sầu cũng bắt đầu hòa tấu những bản nhạc sầu rứt.

Hai thằng bạn trẻ ngồi cạnh nhau nhưng mỗi thằng theo đuổi một ý nghĩ. Học trò đã lục tục kéo tới trường. Nửa tiếng sau, Dzũng Đakao đã "chiêu mộ" được ba chục thằng lính nhóc con. Nó khoái chí quá và nói rõ mục đích tụ tập tụi nhóc cho tụi nhóc nghe. Nhóc con không thằng nào là không thích vui vẻ. Nghe Dzũng Đakao bày trò vua Cờ Lau, cả bọn nhao nhao đồng ý và đòi đi đánh "giặc 12 sứ quân Quyên Tân Định" ngay lập tức.

Dzũng Đakao nói:

- Thằng tướng bên tụi kia là Quyên Tân Định, nó "chì" số dzách. Tụi mày muốn thằng tụi nó phải "chì" hơn quân nó. Giờ tao lập võ đài để xem thằng nào thật "chì" tao mới cho đi dẹp Quyên Tân Định.

Bọn nhóc con nhao nhao:

- Tao "chì" hạng nhất.

- Tao mới "chì".

- "Chì" của tao coi Quyên Tân Định như ngóc

Dzũng Đakao hoa tay:

- Ô kê! Tụi mày "chì" ráo trọi. Nhưng tao muốn xem "chì" của tụi bây là "chì" thật hay "chì" giả چرا!

Bọn nhóc con nhao nhao nói::

- "Chì" thật hay "chì" giả là thế nào hở Dzũng?

Dzũng được bọn nhóc gái đứng chỗ ngựa, ba hoa con chích chòe:

- "Chì" thật là chì đem hơi lửa cóc chảy, "chì" giả là chì nặng to một chút đã mềm xèo...

Bọn nhóc vẫn chưa hiểu "nhà hùng biện" Dzũng Đakao nói gì. Con nhà Dzũng sao hôm nay lại giở giọng "âm ớ hội tề" thế này? Nhóc con Chương tụi gọi là Chương còm giờ tay "chất vấn":

- Ê Dzũng! Đừng giở "Quốc văn giáo khoa thư" ra trộ chúng tao nữa mày ơi! Nói phứt đi...

Dzũng Đakao nhếch mép cười:

- Ủa, con nhà Chương còm có vẻ "chì" đấy...

Chương còm vén tay áo lên:

- "Chì" là cái chắc. Tao chấp ba thằng lỏi tàu phù hôm đá bóng mà.

Dzũng Đakao "chăm" luôn Chương còm:

- Ô kê! Chương còm là "chì" thật, mày khỏi "thử lửa".

Chương còm ra cái điều thành thạo:

- Hè hè, tao biết rồi. Anh tao tập "bốc" thường hay nói "thử lửa". Vậy "thử lửa" lên võ đài úynch nhau xem thằng nào "chì". Dzũng ơi, tao phục mày quá trời.

Nhóc con Bảo, tục gọi Bảo méo mồm kê Chương còm:

- Nó khen mày, mày lại khen nó, sao đúng câu thầy giảng hôm qua thế "mẹ hát con khen hay".

Chương còm câu tiết, trả đũa ngay:

- Rồi, rồi, khỏi "oong đơ" gì ráo, Bảo méo mồm, mày có dám "thử lửa" mí tao không?

Bảo méo mồm đâu có ngán Chương còm:

- ông dám mạnh đi chứ lý!

Dzũng Đakao khuyên bọn nhóc:

- Chúng mày không được văng tục, xưng ông xưng cụ. "Thử lửa" xem thằng nào "chì" để hạ Quyên Tân Định chứ cóc phải để làm cái "thá" gì. Vậy cầm đấm đau. Xoe bàn tay ra nhé!

Bọn nhóc con vỗ tay đôm đốp, hoan nghênh tinh thần "thượng võ" của Dzũng Đakao. Con nhà Dzũng khoái chí, đưa đẩy:

- Quyên Tân Định tỏ vẻ khinh bọn mình, anh em ta hãy cho bọn nó biết trường Đakao, toàn là "chì" thật cả nghe chưa.

Nó nói dứt, bọn nhóc con hăng hái. Thằng nào cũng muốn ra "chiến trường" ngay gặp Quyên Tân Định. Dzũng Đakao bảo:

- Bảo và Chương mở màn đi!

Dzũng Đakao đánh trống miện. "Tùng tùng tùng, tùng tùng tùng..." Hai lực sĩ Chương còm và Bảo méo mồm đã cởi áo xong xuôi. Bọn nhóc con dẫn ra và kết lại thành vòng tròn quây lấy hai lực sĩ nhóc con.

Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng. Tùng tùng tùng. Dzũng Đakao đánh trống miện một lúc một dồn dập. Bọn nhóc con chia hẳn hai phe. Một phe ủng hộ Bảo méo mồm và một phe ủng hộ Chương còm. Tự nhiên, mỗi phe đều nhận Bảo méo mồm Chương còm làm gà nòi của mình. Phe ủng hộ Chương còm khuyến khích nó, chê bai Bảo méo mồm đủ kiểu. Phe ủng hộ Bảo méo mồm cũng làm y thế, tuy nhóc con không ghét gì nhau. Chúng nó là bạn cùng lớp cả. Nhưng "thượng đài" mà khán giả vô tư thì cuộc "thử lửa" sẽ buồn thấy mồ.

- Chương còm, coi chừng cú đá móc... kẹo của thằng Bảo méo mồm nhé!

- Ê, Bảo, con nhà Chương đọc "Thằng Còm phụ thù" rồi đó, nó sẽ... thua mày cho mà xem...

- Chương ơi! Khi con nhà Bảo đánh miếng "méo môm" mày đừng cười đi nghe chưa. Miếng "méo môm" của nó số dzách!

Bọn nhóc con vừa vỗ tay vừa cười khoái chí. Trọng tài Dzũng Đakao không ngớt đánh trống miêng.

- Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng....

Hai nhà võ sĩ méo môm và còm ốm đã sẵn sàng. Dzũng Đakao nói:

- Xòe bàn tay ra, cầm đá.

Chương còm nhếch mép cười. Bỗng nó nghiêm nét mặt, bước gần tới Bảo méo môm rồi nhanh như chớp, nó vỗ tay đập một cái trước mắt Bảo méo môm. Thằng nhóc méo môm hoảng hốt né. Nhóc con cười rồ :

- Ô là là miếng "tắt đèn" hạng bét mà cũng sợ hả?

- Miếng "tắt đèn" tuyệt cú mèo!

Chương còm khoái chí phóng lên đá không khí một cú. Dzũng Đakao cảnh cáo liền:

- Mày đá cú nữa bị loại nghe Chương còm.

Chương còm cụt hứng. Bọn nhóc con thuộc phe Chương còm phản đối:

- Đấu võ khi móc gì lại cầm cú đá?

- Võ thời Hồng Bàng chắc!

- Cho đá đi Dzũng ơi!

Mặc kệ cho bọn nhóc con la ó. Dzũng Đakao cứ phớt tỉnh. Bảo méo môm bị Chương còm đánh miếng "tắt đèn" thì ức lắm, nó méo xệch miêng dọa dẫm:

- Coi chừng thằng còm!

Chương còm ưỡn ngực:

- Có ta đây.

Bảo vờn vờn quanh Chương còm tạt mạnh một cái. Chương còm cúi đầu tr
anh. Phe ủng hộ Chương còm khen vang.

- Hay quá ta, miếng "quạt chả chó" mãnh liệt thế mà Chương còm né được.

Phe ủng hộ Bảo méo mồm khuyến khích gà nhà:

- Tuyệt, tuyệt... "Quạt chả" nó vài cú nữa đi Bảo méo mồm ơi!

Bảo méo mồm gật đầu. Nó quạt thêm hai ba cái. Nhưng Chương còm đầu
lép thớ. Nó nhảy lên đập khế vào vai Bảo méo mồm. Ăn điểm rồi. Dzũng
Đakao đọc ngay kết quả:

- Chương 3 điểm, Bảo 0 điểm.

Bảo méo mồm nhảy ra xa, đứng dang chân, hai tay chống vào cạnh sườn
khùynh ra phản đối trọng tài Dzũng Đakao:

- Ê, mày thiên vị hả?

Trọng tài Dzũng Đakao ngưng đánh trống miệng, chỉ Bảo méo mồm:

- Mày cãi trọng tài, cho thêm Chương 2 điểm nữa!

Phe ủng hộ Bảo méo mồm nhao nhao la ó. Trong khi đó, phe ủng hộ
Chương còm hò reo khoái chí, Chương còm phấn khởi tinh thần, nó giờ nắm
đấm, khôì hài.

- Ải ải, giặc méo mồm chạy đâu rồi?

Bọn nhóc con ồm bụng cười rũ rượi. Trọng tài Dzũng Đakao cũng cười
nhưng nó xét rằng cần phải "chỉnh" nhóc con Chương còm cho công bằng:

- Chương còm, mày giờ nắm đấm trái luật "võ đài" tao trừ mày hai điểm cho

thằng Bảo méo mồm một điểm. Vậy mà 3 điểm thằng Bảo 1 điểm.

Chương còm nháy mắt khiêu khích Bảo méo mồm:

- Giặc méo mồm đâu? Được một điểm rồi đó, mau mau ra đây cho "lão gia" kiểm thêm vài điểm nữa.

Bảo méo mồm lừng lững bước tới gần chỗ Chương còm:

- Có ta đây! Tên giặc còm dối...

Dzũng ĐaKao

Chương 7

Gà Nòi Trố Võ

Bọn nhóc con lại được cười Trọng tài Dzũng ĐaKao tiếp tục đánh trống miêng. Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng. Hai nhóc con đã phô "cựa". Bảo méo mồm tấn công trước. Nó xòe đôi tay vờn vờn Chương còm. Vì khinh thường địch thủ và tin tưởng trọng tài "ăn gio" với mình, Chương còm lảng xảng, bị Bảo méo mồm quạt đúng vào lưng kêu đét một cái.

Phe ủng hộ Bảo méo mồm được dịp hoan hô gà nòi của mình:

- Khá lắm Bảo ơi! Mà quạt chả trứ danh.

- Ve ri gút. Ha ha ha, Chương còm gãy xương rồi.

Phe ủng hộ Chương còm trả đũa ngay:

- Đòn trộm đi mà. Ăn vụng đâu có ngon!

- Bảo méo mồm có tài đánh trộm...

Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Dzũng đánh trống át cả những lời hoan hô, đả đảo của bọn nhóc con. Chờ bọn nhóc đỡ la ó, nó mới tuyên bố:

- Bảo 3 điểm, Chương 0 điểm. Vậy Bảo 4 điểm, Chương 3 điểm.

Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tiếng trống thôi thúc Chương còm. Nó cáu lắm rồi. Chương còm không dám khinh nhờn Bảo méo mồm nữa. Chỉ vì nó làm tàng mà thua Bảo méo mồm 1 điểm. Nó sắp sửa lao vào trả thù cú đét lưng thì phe ủng hộ nó an ủi:

- Đừng ngán Chương còm, san bằng tỷ số đi.

- Chơi miếng "tắt đèn" nữa đi!

Chương còm khẽ gạt đầu cảm ơn nhóc con ái mộ. Nó thận trọng xông vào vòng chiến. Hai con gà nòi sù lông cổ, dở những món võ nghề ra tranh đấu cao thấp. Đám khán giả thấy cuộc tranh tài đã đến hồi sôi nổi thì im lặng theo rồi.

Bỗng, Chương còm đét trả thù Bảo méo mồm một cái vào bụng. Võ đài ào ào như ong vỡ tổ.

- Bờ ra vô Chương còm! Tuyệt quá xá!

Dzũng Đakao phấn khởi đánh trống miêng. Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng Tùng... Nó nhảy cồm lên tuyên bố:

- Chương còm 3 điểm, Bảo méo mồm 0. Vậy Chương còm 6 điểm. Bảo méo mồm còn 4 điểm. Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng...

Phe ủng hộ Bảo méo mồm "thổi lửa" vào cánh tay gà nòi của mình:

- Đừng ngán nghe Bảo! Cứ chơi miếng "quạt chả chó" đi...

Phe ủng hộ Chương còm "tưới nước mát" vào khuôn mặt nhể nhại mồ hôi vào gà nòi của mình:

- Ê Chương còm, tặng nó ngón võ gia truyền "tuyệt quá xá" của mày nữa đi...

Chương còm, Bảo méo mồm nhìn nhau gờm gờm. Bảo méo mồm đánh võ miêng:

- Đắm thật thì hôm nay mày gục rồi còn ạ!

Chương còm bữu môi:

- Cục "kẹo"...

Dzũng Đakao át giọng:

- Cầm cái nhau. a lê hấp, giờ sắp hết rồi, còn ngón võ nào dờ hết ra đi. Chúng mày nên nhớ rằng Quyên Tân Định nó nghiền kiếm hiệp ghê lắm. Nó "chì" số dzách chứ chẳng bốn tí ti nào đâu. Đấu đi! Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng...

Dzũng Đakao vừa nói dứt lời thì nhóc con Hùng đã hét lớn:

- Quân ta tới...

Mười lăm nhóc con tuân lệnh nhóc con Hùng hô vang:

- Đả đảo Quyên Tân Định!

Khán giả của trận đấu tay đôi Bảo méo mồm Chương còm, không đưa nào bảo đưa nào, bỏ hai con gà nói, dơ tay gào:

- Đả đảo...

Nhóc con Hùng khoái chí hô thêm:

- Đả đảo Quyên Tân Định!

- Đả đảo...

Một hồi trống thúc dồn dập. Dzũng Đakao hoảng hốt. Còn năm phút nữa thôi. Nó nói:

- Ngưng võ đài nhé!

Khán giả đồng thanh:

- Ủa, ừa...

Như một ông "vua" con, Dzũng Đakao hách dịch hỏi:

- Theo ý tụi mày thằng nào "chì" hơn thằng nào?

Bọn nhóc con suy nghĩ một lát rồi một thằng trả lời:

- Chương còm "chì" hơn Bảo méo mồm.

Chẳng thằng nào phản đối, Dzũng Đakao mỉm cười:

- Tụi mày bằng lòng hờ?

Cả bọn múa tay nhảy, reo:

- Bằng lòng là cái chắc...

Dzũng Đakao nói:

- Chì hơn một tí, thằng Chương được phong chức Thiếu tướng đeo hai sao, thằng Bảo được phong chức Chuẩn tướng đeo một sao. Ô kê?

Bảo méo mồm và Chương còm nắm tay nhau.

- Ô kê!

Dzũng Đakao nói:

- Đứa nào muốn làm Thiếu tướng, Chuẩn tướng, lát nữa ra chơi lên "võ đài" của tao "thử lửa" nhé! Giờ sắp vào học rồi.

Bọn nhóc con đua nhau xin chức:

- Cho tao làm Đại úy!

- Cho tao làm cai xếp!

- Cho tao làm lính tò te!

Dzũng Đakao xua tay:

- Đánh Quyên Tân Định chỉ cần tướng thôi chứ cóc cần tá, úy.

Một nhóc con hét lớn:

- Có cần lính không?

Dzũng Đakao cười toe toét:

- Cần lính là cái chắc. Không có lính đánh giặc Quyên Tân Định sao nổi?

Nhóc con nhao nhao tình nguyện:

- Thôi cho tao làm đờ dem cù bấp!

- Cho tao làm lính đờ dem cà cuống đi!

- Cho tao làm binh bét nữa!

Thế là ba mươi mấy con nhóc con trở thành lính của Dzũng Đakao hết.
Dzũng Đakao hớn hờ ra mặt. Nó bảo các bạn:

- Làm lính khỏi phải "thử lửa" nhá!

- Ô kê.

Dzũng Đakao gọi Tiến gầy, Chương còm, Bảo méo mồm tới gần chỗ nó đứng:

- Tiến gầy súyt soát tài tao, tao cho nó làm Thiếu tướng.

Bảo méo mồm hỏi:

- Còn mày làm gì?

Dzũng Đakao vỗ ngực:

- Tao, tao là Đại tướng. Chúng mày ô kê không?

- Ô kê, ô kê...

Nhóc con Hùng ngơ ngác. Nó nhắc anh:

- Còn em làm gì hở anh Dzũng?

Dzũng Đakao sức nghĩ tới em. Nó dang tay:

- Nhóc con Hùng làm cai xếp!

Cả bọn cười ồ. Nhóc con Hùng nhảy cẫng lên:

- Cai xếp là hách xì xằng rồi. Em chỉ huy mười lăm thằng nhóc lớp ba.

Vừa lúc đó, trống trường điểm ba tiếng cộc lốc. Bọn nhóc con chạy đi xếp hàng vào lớp. Nhóc con Hùng dẫn tụi bạn bè rút lui.

Dzũng Đakao dặn em:

- Bảo tụi nhóc con ăn cơm xong đến trường gấp nhé! Tan học chiều là úynh giặc Quyên Tân Định nghe chưa ?

- Ô kê!

Nhóc con Hùng trả lời xong, chạy trước. Đám nhóc con ba theo nó, cười nói xôn xao.

Dzũng ĐaKao

Chương 8

Ma Giáo Tân Định

Quyên Tân Định vừa đi vừa gặm ngô nướng mỡ và hành dính hai bên mép. Trông nó gặm ngô như một thằng nhạc sĩ thổi kèn ác mô nị nạ.

Gặm hết bắp ngô thì Quyên Tân Định cũng đã tới nhà Ba sút môi. Nó xòe bàn tay quệt hai bên mép, húyt sáo một khúc ca của người lớn. Sau đó, cao hứng, Quyên Tân Định cất giọng hát:

- "Vì đâu khiến xui nên trăng rụng xuống cầu... Vì đâu khiến xui nên trăng

rụng cầu... Ai đang đi trên cầu Bông, rớt xuống sông ướt cái quần ni lông. Dzô đây mau, dù đường xa ta cứ đưa nhau dzề....

Quyên Tân Định hát bồ la bồ lều. Nó học lõm được ở trong máy thu thanh. Với lại, các nhạc sĩ Việt Nam đâu có biết làm nhạc cho trẻ con hát. Ban nhạc trẻ con của đài phát thanh cũng toàn chơi nhạc người lớn. Quanh đi quẩn lại mấy bài "Rạng Đông Chú Cuội" cô lỗ sĩ. Truyện trẻ con mới khiếp chứ! Toàn ma quỷ và ái tình lắm cảm. Trách chi Quyên Tân Định chả hát nhạc của ông Hoàng Thi Thơ và đọc truyện kiếm hiệp.

Quyên Tân Định đương ngâm nga thì Ba sút môi lò đầu ra. Nó toét miệng cười:

- "Bắt địa" được nó không đại ca?

Quyên Tân Định thở than:

- Còn "phia" mày ơi! Sắp sửa "vồ" hai chịch thì con nhà Dzũng Đakao xuất hiện.

Ba sút môi hỏi:

- Dzũng Đakao là thằng nào?

Quyên Tân Định xoa tay:

- Nó là Quách Tĩnh.

Ba sút môi chưa đọc "Anh hùng xạ điêu" nên không biết Quách Tĩnh là thằng nào, trố mắt:

- Quách Tĩnh là thằng nào?

Quyên Tân Định làm bộ sợ hãi:

- Ồi chà, Quách Tĩnh là thằng trâu nước. Tao là Trương Vô Kỵ mà còn ngán nó cưa mà.

- Nó "chì" hơn mày hả?

Quyên Tân Định ưỡn ngực:

- "Chì" hả? Còn "phia" mới ăn nổi tao. Tao nhường nó để giàn trận "úynh" nhau chiều mai ở sân vận động Hoa Lư. Mày khoái không?

Ba sút môi cười khanh khách:

- Số dzách! Tao có phải đi gọi "quân ta" không?

Quyên Tân Định nháy mắt:

- Hì hì, gọi chứ. Chiều nay bảo "quân ta" đến sân Hoa Lư tập trận nhé!

- Ừa.

- Nhớ đem bóng đến tụi mình "cộp" nhau luyện ngón võ chân nghe mày.

- Ừa.

- Thôi tao về kéo bà tao mong. Chốc nữa ăn cơm xong, tao đi rủ bọn thằng Tư trọc thằng Tấn mập, thằng Hoa rồ cho đông. Ô kê?

Ba sút môi hét lớn:

- Ô kê.

Quyên Tân Định cảm thấy một niềm vui tràn ngập vào tâm hồn nó. Quyên

Tân Định mừng tượng ra trận giặc. Cao hứng, gắp vỏ trái dừa, nó "sút" mạnh một cái. Quả dừa trúng phải con chó đang nằm dài trong bóng râm, lè lưỡi thở hổn hển. Con chó kêu ăng ẳng. Quyên Tân Định co giò chạy biến. Gần tới ngõ nhà nó, Quyên Tân Định gặp thằng Bồn lừa. Bồn lừa là bạn đá bóng của Quyên Tân Định. Nó chuyên đi trung phong, xông xáo nhất bọn. Nó có tài hay lừa bóng và hề lần nào nó lừa là mất bóng lần đó. Bởi thế bọn nhóc con mới gọi nó là Bồn lừa.

Bồn lừa thấy Quyên Tân Định gạ gẫm:

- Đi xi nê không mày?

Quyên Tân Định hỏi:

- Mày có tiền không?

- Có.

- Bao nhiêu?

- Hai chục.

- Mày đi xem phim gì?

- Ở rạp Mô Đec có phim Dzô Rô hay lắm.

Quyên Tân Định hình mũi:

- Dzô rô chán chết. Mà bây giờ trưa rồi, về nhà tao chơi, chờ tao ăn cơm tao bàn với mày chuyện này còn khoái hơn xem Dzô Rô nhiều.

Bồn lừa cũng là thằng ham chơi. Trẻ con đứa nào chả ham chơi. Nó vồ lấy "chuyện này" của Quyên Tân Định:

- Chuyện gì đi mày?

Quyên Tân Định bí mật:

- Chuyện số dzách!

- Số dzách như thế nào chứ?

- Như cao bồi đánh mọi da đỏ. Có hai chục của mày mua trái cóc khao quân còn số dzách nữa cưa...

Bồn lừa ngứa ngáy chân tay:

- Rồi, rồi, tao bằng lòng bỏ hai chục mua trái cóc khao quân. Mày nói đi!

Quyên Tân Định nhăm nha tán tỉnh:

- Tao hứa úynh lộn với phe thằng Dzũng Đakao. Chiều mai "chiến tranh" sẽ xảy ra ở bãi "chiến trường" Hoa Lư, mày có muốn làm thiếu úy không?

Bồn lừa nheo mắt:

- Muốn chứ.

Quyên Tân Định ba hoa.

- Chơi nhau sẽ khoái vô cùng. Tụi mình cố tóm thằng Dzũng Đakao đòi chuộc một bình cà rem nghe mày.

- Ủa.

- Thiếu úy đóng hai chục, chuẩn úy đóng mười lăm đồng. Hạ sĩ đóng ba đồng.

Bồn lừa hỏi:

- Lính đóng mấy đồng?
- Lính "đơ dèm cùi bắp" tiền đâu mà đóng!
- Thế cho tao làm lính nhá!
- Đâu có được. Mà phải chỉ huy mười thằng lặn. Thôi làm thiếu úy đi, mai tao gắn lon cho.

Bồn lừa gật gù.

- Tao ra lệnh cho những mười thằng cura à?

Quyên Tân Định vỗ về Bồn lừa:

- Ừa.

Bồn lừa quên khuấy mất rằng nó đang bị Quyên Tân Định... lừa. Nó múa may:

- Ô kê, tao đóng hai "chịch" để làm thiếu úy. Tụi mình còn những thằng nào làm thiếu úy nữa?

Quyên Tân Định bấm đốt ngón tay:

- Thằng Tư trọc, thằng Tấn mập, thằng Hoa rồ có thể làm được thiếu úy lắm mày à!

- Tụi nó cũng phải đóng hai "chục" à?

- Ừa.

Muốn "bắt địa" nhóc Bồn lừa vài "tỉ" mua bò bía ăn, Quyên Tân Định tán tỉnh:

- Bọn nó không đáng làm thiếu úy hả mày?

Bồn lừa chom chớp mắt suy nghĩ.

- Tao cóc biết.

Quyên Tân Định xuất chương... tình cảm.

- Mày hơn bọn Tư trọc, Tấn mập, Hoa rồ là cái chắc...

Bồn lừa khoái chí ông cụ :

- Thế hả?

- Ừa nhưng mà...

- Nhưng mà gì hả mày?

- Tao sợ bọn nó cũng đóng hai chục thì đành gắn lon bọn nó ngang với mày.

Bồn lừa vẫn tự coi nó là thằng đá bóng trứ danh hơn bất cứ thằng nào trên quả đất này. Bởi vậy, nó không muốn ngang chức với bọn Tư trọc, Tấn mập, Hoa rồ. Bồn lừa bèn lừa Quyên Tân Định như nó vẫn lừa quả banh da:

- Nay Quyên, bây giờ tao đóng thêm năm tỉ nữa mày gắn tao cái lon trung úy nhá?

Bồn lừa đâu có ngờ chính nó mới bị Quyên Tân Định lừa. Con nhà Quyên "lưu manh" một cây, nó vớ vẩn mãi mới nói:

- Tao quý mày ghê lắm đó, nghe Bồn. Thôi phong cho mày chức trung úy.

Nó chia tay:

- Đưa hai mươi măm đây mày.

Bồn lừa "đau khổ" móc túi đưa cho Quyên Tân Định mớ tiền lẻ. Nó tặc lưỡi:

- Chiều nay "phèo" xi nê.

Quyên Tân Định an ủi Bồn lừa:

- "Phèo" thế nào được. Chiều nay tập trận giả khoái gấp mấy lần xem Dzô Rô.

Quyên Tân Định đã nhét hai mươi lăm đồng của Bồn lừa vào túi. Nó đưa cho Bồn lừa gói ô mai một đồng:

- Chén đi mày.

Bồn lừa cầm gói ô mai, bóc ra ăn. Nó hỏi:

- Có đá bóng không?

Quyên Tân Định gật đầu:

- Đá mạnh chứ sợ gì! Tụi mình rủ bọn bán báo, chia thành hai "hội tuyển" luyện ngón chạy đề úynh tụi Dzũng Đakao.

Bồn lừa quên tiền "phèo". Nó vờn vờn cục đá như vờn quả bóng. Trong đầu óc nó trận đấu sôi nổi sắp mở màn. Nó sẽ sút thủng lưới "hội tuyển" bán báo. Cao hứng, Bồn lừa vỗ ngực:

- Tao sẽ là Pơ lê!

Quyên Tân Định ngơ ngác:

- Pơ lê là Vinh hả mày?

- Vinh là cái thá gì! Pơ lê trứ danh lắm mày ơi! Nhà báo bảo nó có cặp chân vàng.

Quyên Tân Định trở mắt nhìn Bồn lừa:

- Chân nó bọc vàng à?

- Ủ, chắc bọc vàng.

- Nó ở đâu mày, mới "dzô" Quan Thuế hay Tổng Tham Mưu?

Tỏ ra một thằng hiểu biết Pơ lê, Bồn lừa dang tay:

- Pơ lê ở mãi tận Ba Tây cơ mà...

Quyên Tân Định nheo mắt:

- Ba Tây ở Cần Thơ hả?

Bồn lừa cười toe toét:

- Đâu có, ở bên Mỹ châu lận!

Quyên Tân Định đá vèo một cú vào không khí

- Nó ở bên Mỹ thì tao coi ra cái thớ gì! Có giỏi sang sân Cộng Hòa đua tài lừa banh với Vinh Đậu, Ngôn, Thuận xem ai ăn ai? Mày phải biết. Vinh là số dzách rồi. Còn hạtбет hết. Thôi hẹn chiều nay nhé! Tao về ăn cơm còn đi kiếm tụi nó chứ. Hay mày về nhà tao chơi đi?

Bồn lừa lắc đầu. Hai thằng nhóc con chia tay. Nắng đã gay gắt lắm. Quyên Tân Định thấy con ngõ vắng vẻ thì biết mọi người đều ngủ trưa rồi. Nó lại co cẳng chạy về nhà gấp. Ăn cơm xong, Quyên Tân Định lách cửa đi. Bà nó

hỏi đi đâu, Quyên Tân Định trở tài "phiệu":
- Cháu đi mượn cuốn sách địa dư bà ạ!

Dzũng ĐaKao

Chương 9 **Hoa Lư Lục Quái**

Ngay buổi chiều hôm ước hẹn với Dzũng ĐaKao, Quyên Tân Định đã rủ rê được ba mươi thằng tới sân Hoa Lư. Tấn mập, Hoa rồ, Tư trọc, Ba sút môi đều có mặt. Trừ Bồn lừa đóng cho Quyên Tân Định hai mươi năm đồng, còn bọn Tấn mập, Hoa rồ mỗi thằng đóng mười lăm đồng. Thoạt đầu, Quyên Tân Định định phong chức trung úy, thiếu úy cho đàn em. Nhưng nó chợt nghĩ đến bọn Giang Nam thất quái trong cuốn tiểu thuyết kiếm hiệp "Anh hùng xạ điêu", Quyên Tân Định thay đổi ý định.

Bảy thằng ba Tàu Giang Nam thất quái bị con mụ Mai Siêu Phong dùng "cửu âm bạch cốt trảo" giết mất một thằng. Còn có sáu. Song bọn ba Tàu Giang Nam thương nhau lắm, úynh nhau với ai, chúng nó vẫn cứ xưng là thất quái. Phe Quyên Tân Định có sáu thằng "chì", Quyên Tân Định, Bồn lừa, Tấn mập, Hoa rồ, Tư trọc, Ba sút môi. Thiếu một nhóc con nữa, Quyên Tân Định coi như nhóc con này bị Mai Siêu Phong "thịt" phọt óc bằng ngón "cửu âm bạch cốt trảo" rồi. Và tự nhiên phe của nó cũng thành Giang Nam thất quái. Quyên Tân Định khoái chí cái tên này lắm.

Nó gọi riêng bọn Tấn mập, Hoa rồ, Bồn lừa, Tư trọc, Ba sút môi ra một chỗ "thảo luận" mật:

- Ê, đừng gọi là trung úy, thiếu úy nữa tụi mày ạ!

Bồn lừa tưởng mất toi hai mươi lăm đồng, nó tròn mắt hỏi:

- Bỏ chức trung úy à?

Quyên Tân Định sợ Bồn lừa đòi lại năm đồng mà nó đã trót ăn năm cái bò bía, nhếch mép cười ba hoa con chích chòe:

- Chức trung úy nghe đâu có mê bằng quái hiệp. Quái hiệp là hiệp sĩ có

nhiều miếng võ quái đản. Mà chưa đọc "Anh hùng xạ điêu" nên chưa biết bảy thằng hiệp sĩ Giang Nam, thằng nào thằng nấy "chì" một cây. nhất là thằng Kha Trần Ác, nhì đến thằng Diệu Thủ thư sinh nghe Bồn lừa:

Bồn lừa sướng rên lên. Ôi! Tuyệt quá, tuyệt cú mèo! Nó được xếp hạng nhì sau Quyên Tân Định thì giá đóng thêm hai đồng nữa nó cũng chịu liền. Quyên Tân Định "chiêu hồi" được năm đồng của Bồn lừa, hí hửng ra mặt:

- Bồn lừa, mày chịu chưa?

- Chịu rồi.

- Giờ tao đổi Giang Nam thành Hoa Lư nhé! Bọn mình là Hoa Lư Lục Quái. Lục là sáu. Sáu thằng hiệp sĩ quái đản sân Hoa Lư, nghe mùi quá hả?

Sáu thằng nhóc con lác mắt phục Quyên Tân Định. Tấn mập hỏi:

- Tao là gì?

- Vẫn là Tấn mập, Hoa lư lục quái là sáu thằng mình: Quyên Tân Định, Bồn lừa, Tấn mập, Hoa rồ, Ba sút môi, Tư trọc... Ha ha ha... Lục quái sân Hoa Lư sẽ cho tụi Dzũng Đakao những "chương" hách nhất của "nền" giang hồ võ hiệp! Chúng mày bằng lòng không?

Năm thằng nhãi nháy cõn lên reo hò. Bọn nhóc con tưởng các chủ tướng gọi, ào ào chạy tới.

Quyên Tân Định ra lệnh:

- Mỗi thằng chọn năm thằng và chỉ huy tụi nó. Nào, chọn đi rồi tập trận giả.

Bồn lừa hỏi:

- Sao sáng nay mày bảo tao chỉ huy mười lăm thằng?

Quyên Tân Định xua tay:

- Tập trận giả chỉ huy năm thằng thôi.

Quyên Tân Định là thằng nhóc con nhiều mưu mẹo. Cuối cùng, nó tìm cách

làm cho Bồn lừa hết tiếc hai mươi năm đồng. Hoa Lư lục quái nhao nhao chọn lính y như người ta tới chợ mua heo ấy. Mỗi thằng quái hiệp chỉ huy năm thằng nhóc. Xong đâu đó, chúng nó chia làm hai phe, mỗi phe mười lăm thằng. Thêm ba nhà quái hiệp nữa mới là mười tám.

Bọn giặc Quyên Tân Định cũng "chì" ra phết. Chả thế mà con nhà Dzũng Đakao phải mở "võ đài" để chiêu mộ tướng tá "cù" úynh nhau với giặc Quyên Tân Định. Ba mươi tên lính của Quyên Tân Định mình trần trụi trực, chỉ mặc mỗi chiếc quần sà lòn. Quyên Tân Định và Bồn lừa đã từng coi nhiều phim La Mã. Chúng nó bèn "thuổng" cách giàn trận của La Mã. Mỗi phe đứng một bên cột gôn. Bọn chỉ huy đứng riêng.

Quyên Tân Định hô một tiếng mười lăm thằng lính và hai quái hiệp ào ào tiến lên. Bên đây, Bồn lừa cũng hô một tiếng. Bọn giặc nhãi con sấp nhau đâm đá túi bụi. Quyên Tân Định ra lệnh:

- Đánh đủ các thế võ...

Bồn lừa thúc quân:

- Tò te, tò te, tò te... Đá móc toi bời đi.

Hoa Lư lục quái nhìn nhau cười hỉ hả. Chỉ lúc sau, sáu nhà quái hiệp sân Hoa Lư đã biến thành sáu khán giả. Sáu ông nhóc cổ võ ba mươi lực sĩ úynh lộn.

- Quạt ngã nó đi chứ!

- Phải rồi, húc đầu như vậy cù đó.

- Ha ha ha, làm tàng mãi, trúng đá móc chết đi mày.

Đây là cuộc tập trận giả hi hữu nhất thế giới. Không một thằng nào chịu chết hay chịu để bắt sống cả. Đám đá hò hét chừng nửa tiếng, bọn nhóc con mệt đừ nằm lãn trên bãi cỏ. Nghỉ ngơi một lát, chúng nó đem bóng ra đá. Đá mỗi bên mười tám thằng. Mới đầu còn đá bóng, sau chúng nó cứ nhè chân đá nhau. Quyên Tân Định "chủ trương" luyện ngón "cộp" để mai "cộp" toi bời bọn Dzũng Đakao.

Nhưng nó thấy lính của nó "cộp" nhau dữ quá, sợ mai hết giò đá Dzũng

Đakao nên nó hét lớn:

- Đừng "cộp" nhau nữa.

Bồn lừa hỏi:

- Tại sao?

Quyên Tân Định tức Kha Trấn Ác của Hoa Lư lục quái giờ tay lên:

- Tao ra lệnh. A lê hấp, thôi đá bóng. Chúng mình đi ăn đá nhận.

Bọn nhóc con reo hò sung sướng. Quyên Tân Định "khao" quân bằng châu đá nhận mất bốn mươi đồng. Sau đó, nó dặn dò ngày mai cả bọn tới đây lúc hai giờ để mai phục, đón đường Dzũng Đakao. Bọn nhóc ra về, khoái chí.

Dzũng ĐaKao

Chương 10

Nhóc Con Dọ Thám

Buổi học chiều đã tan nhanh nhưng nắng chưa bớt gay gắt. Trong sân trường tiểu học Đakao các chiến sĩ nhóc con đã tập trung đông đủ, sửa soạn ra chiến trường úynh giặc, Dzũng Đakao nổi nhất vì nó là đại tướng. Hai thiếu tướng Tiến gầy, Chương còm nom cũng oai ra phết. Chuẩn tướng Bảo méo mồm hơi xí trai. Lát nữa, tại sân Hoa Lư, quân tướng hai bên mà thấy quái hiệp Ba sút môi giao tranh với chuẩn tướng Bảo méo mồm thì ôi thôi, nhóc con chắc sẽ ôm bụng cười, quên bém mắt chuyện úynh nhau.

Nhóc con Hùng lẳng xăng trong đám lính lớp ba của nó. Hay tin Dzũng Đakao mộ chiến sĩ, bọn nhóc con tình nguyện tới tấp. Nhưng Dzũng Đakao chỉ đủ tài chỉ huy bốn mươi thằng. Từ trường Đakao tới sân Hoa Lư chẳng xa xôi gì mấy. Dzũng Đakao muốn bắt Quyên Tân Định phải lé mắt phục tài hành quân của nó. Trong lúc chờ bọn lớp nhất tới đủ, nhóc con Hùng đề nghị hát một bài. Dzũng Đakao, Tiến gầy, Chương còm, Bảo méo mồm ra một chỗ dưới gốc cây điệp "thảo kế hoạch". Nhóc con Hùng ba hoa:

- Hát một bài chẳng?

- Hát thì hát, sợ gì...
- Hát bài gì?
- "Rạng đông".
- "Rạng đông" là bài ô cái râu xồm xoàm, ô cái ria xồm xoàm, cái râu mọc quanh cái "mồm" à?

Nhóc con Hùng át giọng bạn:

- Mày tếu vừa vừa thôi chứ. Nào hát bài gì?
- Bọn nhóc nhao nhao nói. Đứa nọ cướp lời đứa kia cứ loạn cả lên:

- "Lên đường" đi.
- "Lên đường" thế nào?
- "Nào anh em ta cùng nhau xông pha..."
- Ô là la, bài í cổ lỗ quá rồi.
- Thế hát bài gì?
- "Leo rừng" đi.
- Ô kê "Leo rừng" Được đấy. "Vượt đồi vượt nương dô dô".

Nhóc con Hùng thú tội!

- Tao cóc biết bài "Leo rừng". Hát mẹ nó bài "Bao chiến sĩ anh hùng" đi.

Bọn nhóc con vốn yêu nhóc con Hùng, âm âm hưởng ứng:

- Ô kê, Ô kê...
- Số dzách.

Nhóc con Hùng hỏi:

- Chúng mày thuộc hết chứ?
- Hết.
- Vậy hát nhé! "Bao chiến sĩ anh hùng... hai, ba..."
- "Bao chiến sĩ anh hùng, lạnh lùng vung gươm ra xa trường. Quân xung phong nước non đang chờ mong tay người hồn sông núi khi thiên ghi muôn đời"...

Tiếng hát của bọn nhóc con khiến "bộ tham mưu" Dzũng Đakao, Tiến gầy, Bảo méo mồm và Chương còm khoái chí vô cùng. Chúng nó có cảm tưởng như đang sống dưới thời có giặc mười hai sứ quân. Chương còm liếc nhìn Dzũng Đakao. Nó thấy thằng nhóc này giống ông vua Cờ lau quá, tuy Chương còm chưa hề biết ảnh vua Cờ Lau. Thế mới lạ chứ.

Bộ tham mưu đã ngồi cả xuống dưới gốc cây soan tây. Dzũng Đakao lên tiếng:

- Không biết con nhà Quyên Tân Định có bao nhiêu lính?

Bảo méo mồm láu táu:

- Chắc độ ba "chịt" thằng...

Bị Chương còm kê luôn:

- Sao mày biết, chỉ được cái nước nói phét!

Bảo méo mồm trợn mắt.

- Mày bảo ai nói phét?

Chương còm đứng dậy:

- Ông bảo mày đi!

Dzũng Đakao kéo áo giắt nhóc con Hùng, Chương còm ngồi yên chỗ của nó và nói:

- Đang bàn chuyện đánh giặc mà tụi mày tính lên "võ đài". Chương còm đừng nói đùa nữa, Bảo méo mồm nín đi, mày la chuẩn tướng phải tuân lệnh thiếu tướng, biết chưa?

Hai ông tướng con im thính thít. Dzũng Đakao nhắc lại câu hỏi lúc nãy:

- Không biết con nhà Quyên Tân Định có bao nhiêu lính?

Tiến gầy cùng chung nỗi lo sợ với đại tướng của nó:

- Ủa, chẳng biết nó mộ được bao nhiêu?

Chương còm toét miệng cười:

- Khó gì?

Dzũng Đakao hất hàm ra ý hỏi Chương còm tại sao nó biết. Thì Chương còm giải thích:

- Bây giờ muốn biết giặc Quyên Tân Định có bao nhiêu thằng thì "thằng đại tướng Dzũng Đakao cử người đi do thám".

Đôi mắt Dzũng Đakao sáng rực:

- Tuyệt, tuyệt cú mèo! Tao phong cho mày làm trung tướng nghe Chương còm.

- Mày đi dò thám nhé! Trung tướng nhé.

Trung tướng Chương còm gật đầu kiêu hãnh:

- Chả tao thì còn thằng nào nữa. Tao có mang cái kèn "ác mô ni ca" đây, tao sẽ thổi kèn cho tụi giặc Quyên Tân Định nghe.

Chương còm rút kèn ra. Nó thổi bài "Fè rơ giắc cờ". Dzũng Đakao cao hứng đập nhịp. Bảo méo mồm lẩm bẩm "Fè rơ giắc cờ, Đọc mê vu, đọc mê vu...". Thổi dứt bài, Chương còm dứt kèn vào túi.

- Thôi tao đi nhé.

Dzũng Đakao dặn.

- Coi chừng kéo chúng nó thộp cổ, tra tấn mày đa!

Chương còm bĩu môi.

- Còn "phía"!

Rồi nó chạy ra phía cổng. Gặp đúng lúc xe ô tô búyt ngừng. Chương còm bèn "quá giang" một khúc lên trạm gần sân Hoa Lư.

Dzũng Đakao

Chương 11

Khu Chiến Thuật Quyên Tân Định

Quyên Tân Định xứng đáng là Kha Trấn Ác của Hoa Lư lục quái. Ngay từ lúc bốn giờ, nó đã xua quân tới chiếm sân Hoa Lư và lập thành một "khu chiến thuật".

Nếu phe Dzũng Đakao có tên gián điệp Chương còm thì Quyên Tân Định cũng có tên gián điệp Bồn lừa Nhóc con Bồn và nhóc con Chương sẽ quyết định sự chiến thắng của trận giặc này.

Cử Bồn lừa đi thám thính tình hình địch, đồng thời Quyên Tân Định bắt bốn thằng lính canh chừng ngã ba Hồng thập Tự - Đình Tiên Hoàng và bốn thằng canh chừng ngã tư Phan Đình Phùng - Đình Tiên Hoàng. Hề quân của Dzũng Đakao tràn vào mặt nào, Quyên Tân Định cũng đều biết để đem quân mình ra chơi nhau.

Khi Bồn lừa thám thính về cho Quyên Tân Định hay phe Dzũng Đakao có chừng ba mươi thằng, nó có vẻ coi thường lắm. Nhất định nó sẽ thắng Dzũng Đakao. Tin tưởng thế, Hoa Lư lục quái và đám lính bàn nhau đá bóng. Nhà gián điệp nhóc con Bồn dẫn bóng ra sân đầu tiên.

Kế đó, Kha Trấn Ác Quyên Tân Định và quân lính lũ lượt kéo nhau ra sân. Quả bóng da đã quyền rũ chúng nó. Chẳng mấy lúc, bóng làm nó quên "kẻ thù" Dzũng Đakao sắp sửa tấn công chúng nó.

Ở ô tô buýt bước xuống, nó chạy thẳng về phía sân Hoa Lư. Nhưng Chương còm vừa chạy được vài bước một nhóc con nấp sau gốc cây lớn nhào ra, hất hàm hỏi:

- Đi đâu đấy mày?

Chương còm thản nhiên đáp:

- Đi đá bóng.

Thằng nhóc con kia nhe răng sún cười hi hi:

- Về đi mày, tụi tao chiếm sân Hoa Lư rồi, chiều nay không có đá bóng đá bung gì hết trời.

Chương còm nheo mắt:

- Cho tớ đá bóng với, các cậu đang đá kia kia.

Thằng nhóc phe Quyên Tân Định sừng sộ. Trung tướng Chương còm định hạ nó luôn. Thì ba thằng khác đã xuất hiện.

- Gì thế Thiện?

- À, thằng cắt này muốn đá bóng, tao cấm nó, nó lại muốn xực tao.

Chương còm cãi:

- đâu nào.

Một trong ba thằng nhóc vừa tới bàn nhau:

- Giả vờ bắt thằng này về nộp cho "đại ca" Quyên Tân Định đi. Hà hà, hay lắm. Sẽ tra tấn nó...

Chương còm tái mặt. Bó bố rồi, bọn Quyên Tân Định bắt được nó thì chỉ có nước đi đoong. Chương còm móc túi lấy bốn cái kẹo:

- Tao mời tụi mày đó. Không cho tao đá bóng thì tao về nhé!

Nhóc con Thiện cười hô hô:

- Không được đâu, tụi tao phải nộp mày cho Quyên Tân Định thì mới hòng lên chức. Đóng lính mãi chán thấy mồ...

Nói rồi, bốn thằng nhãi xấp lại, thộp cổ trung tướng Chương còm về "Bộ Tổng Tư lệnh" Quyên Tân Định. Bấy giờ, Quyên Tân Định đang dẫn bóng trước cửa thành của Bồn lừa. Nó sắp sửa "ngã bàn đèn" làm bàn thì có tiếng gọi:

- Kha Trần Ác ơi!

Làm Quyên Tân Định lơ đã, sút hụt. Nó lao người đi, sứt ngã. Quyên Tân Định đang định văng một tiếng chửi, thì Bồn lừa reo lên:

- Bắt được thằng dọ thám anh em ơi!

Thế là Quyên Tân Định và bọn nhóc bỏ cả sân lẫn bóng chạy ủa vào khán đài. Gặp Chương còm, Quyên Tân Định vừa thở hồn hển vừa hỏi:

- Mày ở phe thằng Dzũng Đakao hả?

Chương còm lắc đầu, Trung tướng nhóc đủ trí khôn để nghĩ rằng chối đi là hơn. Ra cái điều anh hùng rom thì sẽ bị bọn Quyên Tân Định cho ăn no đòn mà còn hỏng cả "kế hoạch" của đại tướng Dzũng Đakao nữa. Thấy nó lắc đầu, Quyên Tân Định ra lệnh:

- Bọn thằng Thiện ra gác cửa đi, để tụi tao tra tấn nó.

Chương còm hơi ớn. Chết rồi, bọn giặc Quyên Tân Định chơi cái trò này thì nguy to. Nó phải bày mưu mới được. Chương còm vờ tươi tỉnh:

- Tớ đá bóng cũng khờ, các cậu cho tớ đá mí nhé. Tớ bắt gôn dính như nhựa đường!

Nhưng Quyên Tân Định đã đá nhẹ Chương còm một cú vào hông:

- Tao chưa có hỏi mày mà!

Chương còm tức không thể nổi. Nó ức run người lên. Quyên Tân Định túm ngực nó lôi xềnh xệch vào chỗ bụi khán đài. Bọn nhóc vây quanh Chương còm. Quyên Tân Định bẹo tai Chương còm một cái. Nó toét miệng cười:

- Hi hi, tai thằng này mềm xèo à...

Chương còm đành "tho". Hành hạ trung tướng một lát, Quyên Tân Định hỏi cung:

- Tên mày là gì?

Chương còm "phiệu"

- Tên tao là Hội.

- Mày ở đâu?
 - Tao ở Đakao.
 - Mày học trường nào?
 - Chương còn nghĩ thầm, giờ mà nói học trường Đakao thì...lúa đời. Nó "phiệu" luôn:
 - Học trường Giảng Giắc Rút Xô.
 - Mày biết thằng Dzũng Đakao không?
- Chương còn vờ vẫn:
- Dzũng Đakao là thằng nào hờ mày?
- Quyên Tân Định gật gù:
- Mày không biết thằng Dzũng Đakao à?
 - Ủ.

Chương còn yên trí Quyên Tân Định sắp thả mình. Song nó làm to. Quyên Tân Định "tặng" nó một cái bọ tai nữa:

- Đừng xạo nhé mày.

Chương còn cãi:

- Tao đâu có xạo.
- Thật chứ?
- Thật.

Quyên Tân Định ưỡn người lên dứt hai sợi tóc của Chương còm. Trung tướng nhóc con đau muốn chết. Nó mím môi chịu đựng. Quyên Tân Định ra lệnh:

- Khám xét tên gián điệp nguy hiểm này!

Bồn lừa xáp vội tới, đưa hai tay lần mò túi quần của Chương còm. Nó đã từng xem cảnh sát khám người nên có biết cách khám. Bồn lừa nắm lấy vật gì trong túi quần Chương còm. Bỗng nó hét:

- Lựu đạn!

Quyên Tân Định và đám lính của nó nằm rạp cả xuống. Vừa sợ lựu đạn nổ, giặc Quyên Tân Định vừa cười rúc rích lấy làm khoái chí lắm. Khiến Chương còm càng ức hộc máu mồm.

Bồn lừa đứng dậy, nháy mắt trêu Chương còm:

- Không phải lựu đạn hờ mày?

Chương còm rủi thầm trong bụng. Lát nữa, mày sẽ biết tay ông, nhóc con ạ! Bây giờ ông nhịn mày đấy thôi, bọn giặc Quyên Tân Định ơi! Chương còm muốn đá cho Bồn lừa một cú. Nhưng nổi giận ắt sẽ bị bọn giặc Quyên Tân Định đánh ồm đòn. Chương còm đành nuốt nước bọt ừng ực:

- Không phải.
- Thế cái gì trong túi mày đó?
- Cái kèn.
- Kèn gì?

- Kèn ác mô ni ca.

Bồn lừa la lớn:

- Con nhà Hội có cái kèn "ác mô ni ca" tụi bây ơi!

Tức thì bọn nhãi con vỗ tay đôm đốp, Quyên Tân Định bảo Chương còm:

- Thôi bài "Gạo trắng trắng thanh" đi mày!

Chương còm lắc đầu:

- Tao không biết thôi.

Quyên Tân Định lừng lững, hoa tay, đến gần Chương còm. Nó dứt hai sợi tóc nữa:

- Mày là tù binh của tao nghe chưa? Tao bảo mày làm gì mày phải làm cái ấy. A lê hấp, thôi bài "Gạo trắng trắng thanh"!

Chương còm đau khổ:

- Bài ấy hạng bét, tao không thềm thôi.

Quyên Tân Định hét:

- Thôi!

- Tao không biết thôi bài này.

- Thôi! Không biết cũng phải thôi!

Chương còm tán tỉnh:

- Tao thôi bài "Trên sông Bạch Đằng" nhé!

- Không được.

Bồn lừa thò tay vào túi móc kèn của Chương còm:

- Mày không thôi thì tao lấy cái kèn này.

Chương còm tái mặt đi. Nó tiếc cái kèn quá chừng. Tức muốn khóc được.

Nhưng khóc thì hèn quá. Chương còm suy nghĩ mãi. Cuối cùng, nó phải dùng cái đòn khóc:

- Hu hu... ông về ông mách anh ông, chúng mày bắt nạt ông...

Quyên Tân Định thách Chương còm:

- Mày về mách anh mày đi! Chúng ông khỏi có ngán...

Dzũng ĐaKao

Chương 12

Chim Sồ Lồng

Chương còm vừa khóc vừa chạy. Lát sau, nó đã thoát khỏi sân Hoa Lư.

Chương còm chạy như biển. Thoát khỏi tay Quyên Tân Định, Chương còm cảm thấy nó hách lắm rồi dù có bị con nhà Bồn lừa "thuồng" mất cái kèn ác mô ni ca. Hách lắm là vì Quyên Tân Định không "điều tra" ra tông tích của

Chương còm. Bao nhiêu bí mật "quốc phòng" của đại tướng Dzũng Đakao, nhóc con dò thám Chương còm vẫn còn giữ nguyên vẹn.

Chương còm phớn phơ ra mặt. Nó chạy một hồi, lại đi chậm và húyt sáo.

Nghĩ tới lúc để con nhà Bồn lừa đá cho nó mấy cú rồi tước cái kèn ác mô ni ca, Chương còm nhếch mép cười. Nó lẩm bẩm:

- "Pẹ" mày Quyên Tân Định ạ! Chốc nữa chúng ông sẽ "hành quân" tiêu diệt bọn mày!

Chẳng mấy chốc, Chương còm đã trở về "tổng hành dinh". Nó thấy Dzũng Đakao, Bảo méo mồm, Tiến gầy đang ngồi dựa lưng vào gốc cây điệp có vẻ chờ đợi nó. Trông khi ấy, nhóc con Hùng ba hoa chuyện nó dùng "cầu quyền" úynh Quyên Tân Định để thoát thân.

Nhóc con dò thám trở về, mọi sinh hoạt ngưng lại. Nhóc con Hùng thôi ba hoa. Đại tướng Dzũng Đakao chạy ra vỗ lấy Chương còm:

- Chúng nó đông không mày?

Chương còm làm bộ quan trọng, nó nhăn mặt lắc đầu:

- Kinh khủng!

Bảo méo mồm, Tiến gầy, nhóc con Hùng, Dzũng Đakao và vài thằng oắt bu quanh lấy Chương còm. Thấy Chương còm nhăn mặt, lắc đầu và chỉ nói gọn hai tiếng "kinh khủng". Dzũng Đakao tưởng giặc Quyên Tân Định đông kinh khủng. Nó nhắc lại câu hỏi.

- Chúng nó đông kinh khủng hờ mày?

Thì Chương còm lại nhún vai:

- Hú vía!

Dzũng Đakao cau sườn:

- Hú vía cái gì?

Chương còm mím môi:

- Tao bị chúng nó bắt!

Bọn nhóc con nhao nhao:

- Mày bị Quyên Tân Định bắt à?

Nhóc con Hùng nghiêng răng ken két:

- Chắc nó úynh anh rồi...

Chương còm gật đầu:

- Nó tra tấn tao "dã man" quá trời! Nó còn tước của tao cái kèn ác mô ni ca nữa.

Chương còm kể cho bọn nhóc con nghe từ đầu chí cuối chuyện nó bị bắt ra sao. Quyên Tân Định và đàn em của nó tra tấn Chương còm thế nào. Rồi nó dùng đòn gì để thoát khỏi sào huyệt của giặc Quyên Tân Định. Chương còm kể hay quá. Đến nỗi bọn nhóc con tưởng chúng nó đang xem phim gián điệp.

Dzũng Đakao nóng lòng.

- Mày đã khai những gì?

Chương còm toét miệng cười:

- Còn lâu tao mới khai. Nó hỏi tao ở đâu tao bảo ở Đakao ra đây đá bóng. Nó hỏi tao học trường nào, tao bảo tao học trường Giảng Giắc Rút Xô. Nó hỏi tao biết Dzũng Đakao không, tao bảo tao cóc biết Dzũng Đakao là thằng nào. Bọn nó mãi đá bóng có hai ba thằng gác thôi.

Dzũng Đakao khen:

- Mày "phiệu" tài quá. Thôi, bây giờ, tao làm thống tướng, tao phong cho mày làm đại tướng nhé!

Chương còm lè lưỡi:

- Tao làm đại tướng چرا à?

Dzũng Đakao nói:

- Mày vừa lập được chiến công hách quá. Lát nữa, gặp thằng Quyên Tân Định chắc nó ức hộc máu mồm. Mày cứ thế, đáng làm đại tướng mày nhận không?

Chương còm dang tay:

- Nhận là cái chắc.

Tiến gây và Bảo méo mồm công kênh Chương còm lên. Nhóc con Hùng hô khẩu hiệu:

- Hoan hô đại tướng Chương còm...

Nhóc con hô như điện. Trong thời gian này, bọn Quyên Tân Định đang đá bóng. Nghe Chương còm thuật lại chuyện, Dzũng Đakao được biết Quyên Tân Định đã cho đàn em của nó gác ở hai đầu đường. Phía ngã tư Phan Đình Phùng - Đình Tiên Hoàng có hai thằng. Phía ngã ba Hồng Thập Tự - Đình Tiên Hoàng có hai thằng. Dzũng Đakao "hành quân" đường nào, đàn em Quyên Tân Định đều biết để kịp thời báo cho Quyên Tân Định ứng chiến. Dzũng Đakao muốn ăn chắc cơ. Mà muốn chắc thì phải đánh bất thành linh. Nhằm đúng lúc giặc Quyên Tân Định đá bóng mà úynh, có là quân Mông Cổ, Quyên Tân Định cũng chết hết ngáp.

Thoạt đầu, Dzũng Đakao định kéo luôn cả ba mươi tên nhóc sang bến xe Gia Định chờ xe ô tô buýt vừa đổ khách xuống là chúng nó leo lên. Hành quân bằng xe buýt, mất có ba mươi đồng. Từ trường Đakao chúng nó chạy qua cầu bông sang Lăng Ông mấy hồi. Nhưng khổ thay, ô tô buýt đến ngã tư Phan Đình Phùng, Đình Tiên Hoàng lại rẽ tay phải để lên Sài Gòn. Chứ không đi thẳng tới Hồng Thập Tự hầy rề. Thành ra, nếu hành quân bằng... xe buýt, Dzũng Đakao phải "đổ bộ" xuống trạm ở ngã tư. Và như vậy, bọn lính gác của Quyên Tân Định sẽ biết tổng.

Chương còm bảo cứ hành quân bằng ô-tô buýt "Đổ bộ" là xung phong liền thì lính gác của Quyên Tân Định chạy vào không kịp. Kể ra "chiến thuật" này cũng hay ho chán. Song Dzũng Đakao thì ch chơi chì hơn Quyên Tân

Định. Nó muốn lừa quân vào sân Hoa Lư mà lính gác của Quyên Tân Định vẫn chẳng biết gì mới hách. Bởi vậy Dzũng Đakao suy nghĩ hơi lâu.

Lúc ấy gần bốn giờ, Dzũng Đakao đi đi lại lại rồi chợt nó nhảy cẫng

- Tuyệt lắm! Số dzách rồi!

"Bộ tham mưu" gồm có đại tướng Chương còm, thiếu tướng Tiến gầy và chuẩn tướng Bảo méo mồm nhao nhao hỏi:

- Hành quân bằng gì?

Dzũng Đakao giơ cả hai tay lên trời:

- Bằng xe con cóc!

Chương còm trách thống tướng:

- Đừng đùa nữa mày, muộn thấy mờ rồi...

Dzũng Đakao toét miệng cười:

- Đâu có đùa, chúng ta hành quân bằng... tắc xi con cóc thì vào sân Hoa Lư ngon như ăn mì cay nhần...

Nhóc con Hùng đã mon men tới:

- Đánh chưa?

- Dzũng Đakao trả lời em:

- Sắp sửa.

Rồi nó hỏi "bộ tham mưu"

- Mỗi thằng có mấy đồng?

Chương còm đáp trước:

- Tao có mười hai tì!

Tiến gầy khai:

- Tao có hai chục.

Bảo méo mồm giàu nhất:

- Tao có ba... chục!

Dzũng Đakao bảo nhóc con Hùng "lạc quyên mỗi thằng một đồng. Nó vẽ kế hoạch:

- Chúng mình chui hết lên năm cái xe tắc xi. Các ông tài xế đang ăn mì, uống cà phê, kẻ có cả chục chiếc xe tắc xi con trước cửa trường mình. Lao ra "phiếu" mấy câu chắc chắn mấy ông tài thương tụi mình, bằng lòng chở cho mà xem.

Đám quân lính của Dzũng Đakao hoan hô mưu mẹo của thống tướng vang trời. Chương còm tỏ ý nghi ngờ cuộc "chiến tranh tâm lý" giữa đồng tướng Dzũng Đakao và các ông tài xế tắc xi. Người lớn dễ gì mắc lừa nhóc con. Nó kéo riêng Dzũng Đakao ra một chỗ:

- Mày chắc ăn không?

Dzũng Đakao quả quyết:

- Sẽ dẹp tan giặc Quyên Tân Định!

Thấy thống tướng hiểu lầm câu mình mình muốn hỏi, đại tướng Chương

còn nói:

- Chắc "dụ khi" mấy ông tài xế tắc xi cửa mà...

Dzũng Đakao cười:

- Mà không tin tao à?

- Tin chứ, tin mạnh đi chứ lì...

- Tin sao mà còn hỏi có chắc ăn không?

Chương còm bo6 i rồi:

- Ờ... ờ...

Dzũng Đakao tấn công:

- Ờ ờ cái gì?

- Tao sợ mấy ông tắc xi nổi giận...

- Mình đi xe mất tiền mà, đâu quyết.

- Nhưng sáu bảy thằng lên một xe?

- Nhóc con cả, tài xế sẽ ô kê cái rụp. Tao với mà đi gạ mấy ông già nghe chưa?

Chương còm từ chối:

- Tao chịu thôi.

Dzũng Đakao hét:

- Nghiêm!

Chương còm trợn mắt, nghiêm liền. Dzũng Đakao ra "chỉ thị":

- Tao là thống tướng, tao ra lệnh cho đại tướng Chương còm đi với tao.

Chương còm toét miệng cười:

- Tao tuân lệnh thống tướng:

Hai thằng tướng nhóc con bá vai nhau bước ra khỏi cổng trường. đám quân lính nhìn hai đứa bằng những đôi mắt trông chờ. Dzũng Đakao Chương còm sang thẳng quán cà phê. Nó nhào tới bàn năm ông tài xế tắc xi đang uống cà phê đá và hút thuốc lá Ruby lễ phép chào:

- Chúng cháu chào bác ạ!

Người tài xế để rìa vớ vai Dzũng Đakao!

- Cháu ngoan quá ta, có chuyện gì vậy?

Dzũng Đakao nói liền:

- Cháu chỉ sợ các bác sẽ từ chối thôi...

Người tài xế xâm hình đàn bà trên cánh tay cười:

- Quyền tiền hả?

- Dạ không ạ!

- Thế mần chi?

Dzũng Đakao cầm tay Chương còm:

- Bạn cháu đây tên là Chương, còn cháu là Dzũng. Chúng cháu là học trò trường Đakao, chiều nay trường chúng cháu cắm trại ở sân Hoa Lư. Chúng cháu có ba mươi đứa. Chúng cháu muốn lấy le với tụi khác, mỗi đứa góp

năm đồng để đi. Từ đây tới sân Hoa Lư gần lắm nhưng cháu thích lấy le cửa... Các bác chở chúng cháu nhé! Mỗi xe độ sáu thẳng thôi, sáu thẳng nhóc cũng chỉ nặng bằng ba người lớn.

Chương còm tiếp lời bạn:

- Cháu lạy các bác vạn lạy...

Thấy hai thẳng học trò kháu khỉnh, ăn nói lễ phép, năm ông tài xế "ô kê" liền. Các ông trả tiền cà phê rồi cho xe quay đầu lại, đậu sát bên lề gần cổng trường Đakao. Thống tướng Dzũng Đakao chạy vội vào gọi bạn nhóc ra...

Khoảnh khắc, bạn nhóc con đã kéo ủa ra ngoài cổng trường. Năm ông tài xế ý ông nẩy cười toe toét, mở rộng cửa mời bạn nhóc lên xe.

Thống tướng Dzũng Đakao khuyên nhủ quân lính:

- Lên từ từ thôi kéo hư xe của các bác.

Mấy ông tài xế càng hài lòng. Dzũng Đakao đã tính toán thật kỹ. Nếu tới cửa sân Hoa Lư mới lúng túng móc túi trả tiền rồi thối tiền thì lâu la quá, hết tính cách chớp nhoáng của cuộc hành quân.. xe con cóc. Vì vậy, Dzũng Đakao trả trước mỗi ông tài xế mười đồng. Không ông nào nhận cả. Các ông cùng bảo:

- Cho các cháu mua bánh ăn sau khi cắm trại xong.

Dzũng Đakao và Chương còm cảm ơn rồi rút. Bộ tham mưu gồm có thống tướng Dzũng Đakao, đại tướng Chương còm, thiếu tướng Tiên gầy và chuẩn tướng Bảo méo mồm với nhóc con Hùng ngồi riêng xe. Năm ông nhóc dẫn đầu gọi là đi tiên phong. Còn nhóc con khác chen chúc nhau trong bốn chiếc "Rờ nô" là xe con cóc.

Năm phút sau hành quân xe con cóc khởi sự. Năm chiếc xe taxi từ từ chuyển bánh. Thiên hạ qua đường nhìn bạn nhóc, không hiểu chúng nó đi đâu. Nhóc con Hùng tự nhiên cao hứng hát:

- "Quyết" tiến, ta giống dân Lạc Hồng...

Bộ tham mưu hát theo luôn. Tiếng hát theo hệ thống dây chuyền, chuyền từ xe thứ nhất xuống xe thứ năm. Thế là ba mươi ông nhóc con hét lên:

-... "Quyết tiến, khi nước non nguy biến..."

Hát được mấy câu, Dzũng Đakao chợt nghĩ tới một điều rất quan trọng, nó nhăn mặt:

- Hồng rồi đừng hát nữa, lộ hết bí mật.

Nó kéo cửa kính ngoái lại đằng sau:

- Đừng hát nữa!

Lệnh của nó cũng theo hệ thống dây chuyền, chuyền xuống. Bạn nhóc con đang hát, nín thình hét. Các ông tài xế tưởng cắm trại có nhiều trò chơi lạ lùng nên không hỏi gì cả.

Năm chiếc xe đã qua ngã tư Đình Tiên Hoàng Phan Đình Phùng. Được dẫn dò trước, bạn nhóc con cúi rạp đầu xuống. Chương còm trông thấy hai thẳng

oắt tóm cổ mình lúc này, nó cẩu không thể tưởng tượng nổi. Nó nói thầm:

- Lát nữa ông sẽ xin mày ba mươi sợi tóc ôn con ạ!

Xe vọt qua chỗ hai thằng oắt của Quyên Tân Định đứng gác mà chúng nó cũng chẳng biết gì. Thống tướng Dzũng Đakao mừng thầm:

- Ông ăn chắc rồi Quyên Tân Định ơi!

Năm chiếc xe đã dừng lại trước cổng Nha Tổng Giám Đốc Thanh Niên. Bộ tham mưu xuống trước. Nhóc con xuống sau. Trong khi ấy, trong sân Hoa Lư, lục quái và đám môn đệ đang đá bóng tung bừng. Dzũng Đakao cảm ơn các ông tài xế. Năm chiếc xe bỏ chúng nó, chạy thẳng tới đường Hồng Thập Tự.

Dzũng Đakao giơ hai tay lên trời. Nó quai mồm ra định hét, nhưng nghĩ sao nó lại thôi, Dzũng Đakao bảo nhóc con:

- Tiến vào núp sau khán đài đi!

Nhóc con ủa sang bên kia đường và tiến vào núp ở sau khán đài. Giặc Quyên Tân Định vẫn còn mê đá bóng. Lợi dụng dịp may mắn đó, Dzũng Đakao ra lệnh:

- Xung phong!

Nhóc con chạy vào sân. Quyên Tân Định ngoảnh về phía khán đài. Nó gầm lớn.

- Chết rồi...

Vốn là thằng nhóc thừa "kinh nghiệm chiến trường". Quyên Tân Định hoảng hốt một tí rồi bình tĩnh ngay. Ít ra, nó cũng choảng nhau trên ba mươi tra6.n rồi. Nó đâu phải "tay mơ" mà Dzũng Đakao có thể bỏ giỏ một cách dễ dàng được.

Quyên Tân Định hét:

- Vắt bóng đi, sửa soạn úynh bọn Dzũng Đakao.

Nó ra lệnh:

- Quân ta hãy chạy hết về bên "gôn" Bồn Lừa!

Hai mươi hai ông nhóc cầu thủ và hai ông nhóc châu rìa tin lời đệ nhất quái hiệp Kha Trấn Ác Quyên Tân Định răm rắp, nhanh như chong chóng máy bay, bọn Hoa Lư lục quái và các đàn em chạy dạt sang một bên.

Dzũng Đakao hơi tiếc. Giá nó đừng hô xung phong, cứ lặng lẽ chạy ủa vào sân thộp cổ hết bọn giặc Quyên Tân Định có phải thắng là cái chắc không.

Thống tướng Dzũng Đakao đã sợ ý một chút nên cuộc hành quân xe con cóc như hồng mắt tám mươi phần trăm.

Quyên Tân Định kéo quân về hết bên "gôn" của Bồn Lừa rồi chạy vọt lên xỉ vả Dzũng Đakao:

- Chúng mày đánh trộm hả?

Dzũng Đakao đang tiếc rẻ "kế hoạch", bị Quyên Tân Định giáng cho một nhát búa. Nó đau quá. Dzũng Đakao vội toét miệng cười khoái chí, đổi buồn

thành hả hê:

- Đùa một tí téo mà tụi bay đã chạy có cờ.

Quyên Tân Định mỉa mai:

- Thôi đừng nói phét.

Dzũng Đakao sừng cồ:

- Mày bảo ai nói dóc?

- Bảo mày. Nếu tao không đùa tao đã không hô xung phong. Ông mà không hô xung phong thì tụi mày lúa rồi Quyên Tân Định à!

Quyên Tân Định cáu sừng:

- Lúa cái cục kẹo.

Dzũng Đakao hất hàm...

- Úynh nhau đi chứ?

Quyên Tân Định đáp:

- Úynh thì úynh, sợ cái khỉ khô gì nhỉ? Mày biết chơi đánh theo kiểu La Mã không?

- Lạ gì !

- Vậy mày rút quân về bên cột "gôn" bên kia đi!

- Ô kê.

Dzũng Đakao ban chỉ thị :

- Quân ta chạy về "gôn" bên kia!

Bộ tham mưu và bọn nhóc chạy như điên. Đại tướng Chương Còm dẫn đầu. nó cay con nhà Bồn lừa lắm. Nó tin tưởng thế nào cũng thắng. Và nó sẽ dứt đủ hai mươi sợi tóc của con nhà Bồn lừa trước khi tước lại cái kèn ác mô ni ca.

Chương còm nhìn Kha Trấn Ác Quyên Tân Định cũng cay cú lắm. Nhưng nó ức con nhà Bồn lừa hơn. Cái thằng Diêu Thủ Thư Sinh này đã "thối" bay cái kèn ác mô ni ca của nó. Chương còm muốn uy nh nhau liền để nó "thanh toán" thằng Bồn lừa. Thấy thống tướng Dzũng Đakao cùng Quyên Tân Định đầu lảo vô ích quá, Chương còm dục:

- Đánh thì đánh đi, còn "oong đơ" gì nữa?

Quyên Tân Định bấy giờ mới chú ý Chương còm. Nó ngạc nhiên:

- Mày đây à?

Chương còm ưỡn ngực:

- Ủa, tao đây!

Quyên Tân Định bĩu môi:

- Ông biết quá mà...

Chương còm vênh vang:

- Mày biết cái gì?

- Ông biết mày là do thám nhưng ông cứ thả. Nhãi tép như mày do thám ông đâu có ngán.

Chương còm bị loại vào nhãi tép, văng bậy:

- Nhãi tép cái con tôm khô. Làm như mày là thành con í. Mày chỉ là củ kiệu!

Quyên Tân Định hất hàm:

- Mày bảo ai là củ kiệu?

- Ông bảo mày. Mày đá đít ông, "tra tấn" ông mà chẳng biết nỗi ông là do thám. Bây giờ mày dám nói phét. Lát nữa ông sẽ hỏi tội cái thằng ăn cắp cái kèn của ông.

Quyên Tân Định cười rũ rượi:

- Còn "phía" nhãi tép à!

Dzũng Đakao cũng không muốn chần chừ nữa. Nó bảo Quyên Tân Định:

- Phe mày có mấy thằng?

Quyên Tân Định vỗ tay vào bụng đánh bốp một cái:

- Tao có sáu thằng gọi là Hoa Lư lục quái.

Dzũng Đakao đầu:

- Tao có bốn thằng thôi.

Nhóc con Hùng nói lớn:

- Cả tao nữa là năm. Năm thằng tao thừa sức hạ sáu thằng bọn mày.

Quyên Tân Định ngó nhóc con Hùng:

- Hôm nay còn chơi "cầu quyền" không, oắt ti?

Nhóc con Hùng toét miệng:

- Ông sẽ cắn nát chân mày ra!

Dzũng Đakao giao hẹn:

- Những thằng chì chơi nhau với những thằng chì. Còn quân lính chơi nhau với quân lính. Mày ô kê?

- Ô kê.

Dzũng Đakao vẫy tay cho bộ tham mưu cùng bọn nhóc hạ theo nó. Quyên Tân Định gọi với:

- Đánh theo kiểu La Mã hay Mông Cổ?

- La Mã.

- Ô kê.

Dzũng Đakao

Chương 13

Châm Ngòi Thuốc Súng

Thống tướng Dzũng Đakao cho quân về chiếm một bên cột "gôn". Chương còm bắt mắt ra mặt. Nó bảo:

- Sao không bắt sống Quyên Tân Định theo luôn đi?

Dzũng Đakao đáp:

- Bắt sống nó úynh nhau hết thú vị.

Nhóc con Hùng hùa theo anh

- Phải, bắt sống Quyên Tân Định hết thú vị.

Chương còn chưa bằng lòng lắm. Nhưng Dzũng Đakao ra lệnh, nó đành nghe. Giá nó mà làm thống tướng hôm nay, nhất định nó phải bắt sống Quyên Tân Định trước, đòi trả cái kèn ác mô ni ca rồi nó mới thả Quyên Tân Định và úynh nhau sau.

Dzũng Đakao không để Chương còn nghĩ ngợi lâu la, nó nói:

- Lát nữa bắt sống nó mấy hồi...

Chương còn toét miệng cười:

- Còn tao, tao sẽ bắt sống thằng Bồn lừa.

- Ô kê.

- Tao sẽ dứt đủ hai mươi chiếc tóc của nó.

- Ô kê.

- Tao tước lại cái kèn và tặng nó hai cú đá móc.

- Ô kê.

Nhóc con Hùng dục anh:

- Xuất quân đi chứ?

Dzũng Đakao hét:

- Cởi áo ra, mặc trần si cái quần sà lòn thôi.

Bọn nhóc con cởi hết áo. Dzũng Đakao ở trường làm trưởng lớp nên nó cù cái món tập hợp ghê gớm. Thống tướng lăng xăng chạy lên hàng đầu, dơ tay phải.

- Tập hợp một hàng dọc!

Nhóc con xếp hàng rậm rạp. Dzũng hô tiếp:

- Nhìn đằng trước thẳng!

Nhóc con đặt tay phải lên vai thẳng đứng trước, trừ thẳng đứng đầu dơ thẳng lên trời. Nhờ có sự "nhìn đằng trước thẳng" mà nhóc con đứng cách nhau chứ không xít lại. Dzũng Đakao lại hô:

- Thôi!

Nhóc con buông tay cái rụp. Dzũng Đakao gân cổ:

- Bên trái... quay!

Nhóc con quay mặt đối diện với phe Quyên Tân Định. Phía bên kia, Quyên Tân Định cũng đang điều khiển đàn em của nó. Nhóc con Hùng nhắc thống tướng:

- Xuất quân chẳng?

Dzũng Đakao vẫy tay:

- Từ từ bước. Một, một, một, một, hai một...

Nhóc con Hùng phởn phơ:

- Hát một bài chẳng?

Nhóc con nhao nhao:

- Hát thì hát sợ gì.

Thế là nhóm quân La Mã dưới quyền chỉ huy của thống tướng Dzũng Đakao hát xướng om sòm:

- "Xung phong, xung phong! Giết, giết! Đùng đùng đùng đùng! Giết giết! Ta đi xung phong giết loài sói hung..."

Quyên Tân Định tức Kha Trấn Ác đệ nhất Hoa Lư lục quái thấy Dzũng Đakao xua quân vào sào huyệt của nó mà bọn lính g ac không hề biết một tí gì thì nó cáu sullen lắm.

May mắn làm sao con nhà Dzũng Đakao lại hô xung phong nên nó mới kịp hô quân rút lui về một bên cột gôn. Giá con nhà Dzũng Đakao không hô xung phong thì trận này kể như nó lúa. Quyên Tân Định mà lúa thì còn chi là danh tiếng của Quyên Tân Định nữa!

Nó đã thở phào khi thấy Dzũng Đakao chấp thuận đề nghị úynh nhau theo kiểu La Mã. Quyên Tân Định chạy về vị trí đóng quân của mình là quân lập tức. Nó không cù tập hợp như Dzũng Đakao nhưng nó là cây xem phim La Mã nên nó sắp đặt hàng ngũ cũng chỉnh tề lắm.

Bọn Bồn lừa, Ba sút môi, Tấn mập, Hoa rồ, Tư trọc đứng liền nhau. Tụi nhóc khác đứng cạnh nhau mỗi đứa chừng nửa bước. Thấy thiếu mất bốn nhóc, Quyên Tân Định dậm chân.

- "Đồ..." con nhà Dzũng Đakao! Nó loại bốn thằng lính phe mình rồi.

Nhìn Bồn lừa, Quyên Tân Định nói:

- Thằng nhóc mình bắt lúc nãy đúng là thằng do thám của Dzũng Đakao. Nó cay mày lắm đó. Lát nữa mày cho nó bài học nghe chưa?

Bồn lừa cọ quây đôi chân cơ hồ đang lừa bóng:

- Ủa, tao sẽ cho nó thưởng đòn... lừa.

Quyên Tân Định dặn dò bọn Hoa Lư ngũ quái:

- Chia nhau ra mà quần. Tao choảng thằng Dzũng Đakao, thằng Bồn lừa choảng thằng nhóc do thám. Còn Ba sút môi, Tấn mập, Tư trọc choảng bộ tham mưu của Dzũng Đakao, Hoa rồ "úm" thằng nhóc con Hùng cho tao.

- Ủa.

- Có thằng nào hỏi gì không?

Tấn mập giơ tay:

- Đánh đau hay đánh khê?

Quyên Tân Định toét miệng:

- Đánh đau...

Chợt nghĩ ra một điều quan trọng. Quyên Tân Định hét:

- Đẻ quần áo vào một chỗ.

Bồn lừa được trao nhiệm vụ thu quần áo của quân lính góp lại một bên cột gôn. Xong đâu đó, nó lại đứng vào hàng ngũ như trước. Quyên Tân Định hô lớn:

- Chuẩn bị tấn công!

Bồn lừa nói:

- Phải hát bài gì chứ?

Quyên Tân Định hát hàm:

- Hát bài gì?

- "Này bao hùng binh tiến lên" đi!

Quyên Tân Định vào nhịp:

- "Này bao hùng binh tiến lên"... Hai ba...

Nhóc con quai mồm ra hát:

- "Bờ cõi vang lừng câu quyết chiến. Bước oai nghiêm theo tiếng súng đi tung hoành. Đoàn đoàn đoàn. Đi, đi là đi chiến đấu. Đi là đi chiến thắng. Bước lên đây người Việt Nam".

Sân Hoa Lư dưới ánh nắng chiều còn gay gắt, rộn ràng những điệp hát hùng. Bên thì "xung phong, giết giết, đừng, đừng, đừng đừng!", bên thì "đi là đi chiến thắng". Và cũng nổ súng mồm "Đoàn đoàn đoàn". Chưa biết bên nào ăn bên nào.

Thống tướng Dzũng Đakao và đệ nhất quái hiệp Hoa Lư Kha Trấn Ác Quyên Tân Định không thắng nào bảo thắng nào, cùng hco quân đi rất chậm. Hễ thấy quân của Dzũng Đakao dừng lại, Quyên Tân Định cũng bắt quân mình dừng lại. Ngược lại, hễ thấy Quyên Tân Định cho quân dừng, Dzũng Đakao cũng ra lệnh dừng quân.

Nhóc con Hùng nghĩ mãi không ra bài hát nào hùng hồn thay thế bài "xung phong, xung phong" hát đã mòn vẹt cả rồi. Túng thế quá, nó thay:

- Xung phong! Xung phong! Bis bis...

Đám nhóc con của Dzũng Đakao gào thét:

- "Xung phong! Xung phong! Giết giết! Đừng đừng đừng! Giết giết! Ta đi tiên phong giết loài sói hung..."

Chương còm nhảy vọt lên:

- Đổi loài sói hung thành "thằng nhóc Quyên", nghe chúng mày?

Dzũng Đakao gật đầu:

- Ô kê.

Chương còm bắt nhịp. Đám nhóc gân cổ hét:

- "Xung phong! Xung phong! Giết giết! Đừng đừng đừng đừng! Giết giết! Ta đi tiên phong giết thằng nhóc Quyên!"

Tiếng hét hất vào tai Quyên Tân Định. Nó giận lắm. Quyên Tân Định bảo quân lính nó đứng lại. Nó hỏi:

- Có thằng nào nghĩ được bài hát gì hay thay lời bằng "giết thằng Dzũng

Đakao" không?

Ba sút môi lắm lắm:

- Đi là đi chiến đấu, đi là đi chiến thắng, đi là đi giết thằng Dzũng Đakao.

Nó lắm lắm mấy lần nhưng nghe không xuôi tai, thừa mất tiếng Dzũng. Bồn lừa vỗ tay vào trán:

- Đi là đi chiến đấu, đi là đi...

Nó chưa nghĩ xong. Ba sút môi đã nói to:

- Ê, bắt chước ban Thăng Long tới chỗ giết thằng Dzũng Đakao chúng mày đừng thèm hát đúng điệu mà hát to như hô khẩu hiệu nhé!

Bọn nhóc phe Quyên Tân Định nhao nhao:

- Ủa, ừa...

Ba sút môi giờ tay:

- Hát như thế này: "Đi là đi chiến đấu, đi là đi chiến thắng, tiến lên giết thằng Dzũng Đakao". Tao hát "đi là đi", chúng mày gầm "chiến đấu". Tao hát "đi là đi", chúng mày gầm "chiến thắng". Rồi cả bọn mình hát "Tiến lên giết thằng Dzũng Đakao". Tới chỗ giết thằng Dzũng Đakao hát mạnh từng tiếng nhé?

- Ủ.

- Nào, tao hát đây! Đi là đi!

- Chiến đấu.

- Đi là đi!

- Chiến thắng! Tiến lên giết thằng Dzũng Đakao...

Quyên Tân Định khoái quá ra lệnh:

- Bis, bis, chiến đấu bis bis...

Hai đạo quân La Mã mới đánh nhau bằng... mồm. Còn cách hai chục thước nữa thì đạo quân Dzũng Đakao đụng độ giặc Quyên Tân Định. Đệ nhất Hoa Lư lục quái Kha Trấn Ác Quyên Tân Định cảm thấy như còn thiếu chất... La Mã.

Mà thiếu thật. Cả nó lẫn thằng Dzũng Đakao đều thiếu. Chân bước đi nhưng đầu óc nó vẫn quanh quẩn ý nghĩ "thiếu chất La Mã". Chợt Quyên Tân Định nhớ ra. Nó cho quân dừng lại. Hai bàn tay làm cái ống loa, Quyên Tân Định đưa ra miệng gọi quân thù:

- Ê, Dzũng Đakao!

Dzũng Đakao cũng cho quân dừng lại. Nó hỏi:

- Cái gì?

- Hoãn úynh nhau một lúc được không mày?

- Hoãn làm gì?

Dzũng Đakao cười tự mãn:

- Mày muốn kêu cứu bốn thằng lính gác hả?

Thấy Dzũng Đakao hiểu lầm ý muốn của nó, Quyên Tân Định nói:

- Tao cóc cần bốn thằng nhãi tép đó. Đội quân La Mã của tao thiếu cái lá cờ. Tao muốn có lá cờ úynh nhau mới sướng, mới cướp được cờ của nhau.

Dzũng Đakao khoái chí quá, reo to:

- Ô kê, tao cũng chưa có cờ.

Thế là hai đạo quân tạm rút về căn cứ của mình. Quyên Tân Định ra lệnh:

- Ba sút môi leo qua tường kiếm cái cây gậy và "kêu" bọn thằng Thiện vô đi. Ba sút môi gạt đầu và chuồn thẳng. Năm phút sau nó mang vào một khúc gỗ nhỏ, dài. Quyên Tân Định tấm tắc:

- Cán cờ bằng gậy này thì số dzách rồi.

Nó nháy mắt:

- Bọn nhóc Thiện đâu?

Ba sút môi đáp:

- Chúng nó sẽ vào sau.

Quyên Tân Định cởi quần "soóc" ra. Nó tụt luôn cái quần xà lỏn rồi mặc trần si quần "soóc". Nó tháo giầy rút, luôn vô ống quần rồi buộc vào gậy.

Cờ hiệu của Quyên Tân Định là cái quần xà lỏn. Dzũng Đakao lấy khăn mùi xoa làm cờ hiệu. Xong đâu đó, hai đạo quân tiến lên. Phe Dzũng Đakao đòi giết "thằng nhóc Quyên", phe Quyên Tân Định đòi giết "thằng Dzũng Đakao". Các chiến sĩ có vẻ hăng hái lắm. Cờ quân sà lỏn và cờ mùi xoa tung bay phất phới. Khi cách nhau độ mười lăm thước hai đạo quân dừng lại.

Dzũng Đakao hện:

- Đánh đau hay đánh vừa vừa?

Quyên Tân Định đáp:

- Úynh đau.

Dzũng Đakao nhận lời:

- Rồi, đánh đau cảm khóc đấy nhé?

Quyên Tân Định cười khẩy:

- Khóc cái con tôm khô củ kiệu đây này!

Nhóm anh hùng sơn Hoa Lư cười bằng thích. Dzũng Đakao nóng tiết, hô:

- Xung phong!

Quyên Tân Định đâu có ngán. Nó hô:

- Quân ta tiến!

Hai đạo quân chạy mau như tên bay, đâm bổ vào nhau, "tàn sát" lẫn nhau.

Quân của Dzũng Đakao và Quyên Tân Định đã lao vào nhau đâm đá. Nhóc con xem chừng thú vị lắm. Thoạt lâm trận, nhóc con vừa đánh vừa cười. Hoa Lư lục quái vây lấy bộ tham mưu Dzũng Đakao.

Chương còm nhìn thấy mặt Bồn lư, nó nghĩ tới cái kèn ác mô ni ca nằm trong túi quần của thằng nhãi tép này, nó cáu lắm. Đại tướng Chươn còm nhảy vọt ra ngoài vòng chiến:

- Thằng ôn cầm cái kèn ác mô ni ca của tao có giỏi ra đây!

Bồn lừa đâu phải là thằng oắt dễ dọa nạt. Ít nhất nó cũng là Diệu Thủ Thư Sinh, đệ nhị quái hiệp trong Hoa Lư thất quái. Đá bóng với bọn lớn con hơn mà nó còn dám "cộp" nhau thì lời thách thức của Chương còm đâu có ăn thua gì. Bồn lừa ưỡn ngực:

- Ra thì ra, ông sẽ cho mày no đòn con ạ!

Chương còm chạy cách xa đồng bọn chừng mười thước. Bồn lừa phóng theo. Đại tướng Chương còm đã tính toán rất kỹ. Nó biết nó sẽ ăn chắc thắng ôn Bồn lừa. Hạ thắng này gần vòng chiến, Quyên Tân Định sẽ tiếp cứu nó. Và như thế, khó đoạt lại chiếc kèn mô ni ca. Chương còm mặc phe của nó úynh nhau, nó cản trở tài áp đảo con nhà Bồn lừa. Khi Bồn lừa phóng theo, Chương còm mở cờ trong bụng, nó lăm bằm:

- Mày vào bẫy rồi con ạ!

Hai đấu thủ đồng cân đồng lượng gặp nhau trận đấu tay đôi ác liệt không tả nổi. Chương còm đâm một trái mở màn. Bồn lừa tr anh kịp. Nó nhe răng chế nhạo:

- Đấm như dờ thấy mò.

Nói xong nó đá vèo một phát. Chương còm nhảy sang bên trái. Nó bữu môi:

- Đá như đá... cục ấy!

Bồn lừa gật gù:

- Tên mày là gì?

Chương còm hất hàm!

- Hỏi làm gì?

- Bồn lừa xua tay:

- Tao không thèm úynh nhau với đũa vô danh tiểu tốt.

Thấy thằng ôn này giọng kiêu hiệp, Chương còm trả đũa ngay:

- Súc sinh, tao là đại tướng Chương còm.

Bồn lừa cười ha hả:

- Đại tướng gì mà lúc này khóc như con nít.

Chương còm cau tiết:

- Im mồm đi, ông làm do thám ông giả vờ khóc. Đồ ngu...

Bị mắng là đồ ngu, Bồn lừa hét:

- Ông là Diệu Thủ Thư Sinh, đệ nhị anh hùng của Hoa Lư lục quái, ông sẽ cho mày nếm võ... Hoa Lư.

Chương còm chìa khuỷu tay:

- Đây, đây...

Bồn lừa nhào vô đâm một trái. Chương còm né kịp và tặng Bồn lừa một cú vào lưng. Bồn lừa nổi nóng trả thù cú đâm. Nhưng Chương còm nhanh tay như một con vượn không để cho Bồn lừa trở tay.

Dzũng ĐaKao

Chương 14

Võ nghệ Kim Dung giả

Hai thằng nhóc lúc thì xông lại gần , khi thì lui ra xa y hệt đôi gà mới lớn lên thêm so cựa. Trong khi Chương còm đầu tay đối với Bồn lừa, Tiến gầy đụng độ Ba sức môi. Thiếu tướng Tiến gầy bắt chước đại tướng Chương còm kêu Ba sức môi ra khỏi vòng chiến. Nó kháy thằng Hoa lư quái hiệp:

- Ê, sức môi, giỏi đầu tay đôi không?

Ba sức môi ức sôi ruột. Tuy nó bị sức môi thật đấy nhưng thằng nào lạ mặt gọi nó là sức môi, dù thua hay thắng , nó phải choảng nhau chí chặt. Huống chi, Tiến gầy thuộc phe Dzũng Đa Kao. Phe Dzũng Đa Kao là "kẻ thù" của Hoa lư lục quái dưới quyền chỉ huy của đệ nhất quái hiệp Kha Trần Ác Quyền Tân Định

(Còn tiếp)

Nguồn: Nhà xuất bản đời mới năm 1969
VNthuquan - Thư viện Online
Người đăng: Thanh Vân
Thời gian: 17/08/2009 1:36:39 CH